

NOVA ГАЗЕТА

№ 9 (268) Лютого 27, 2014, Нью-Йорк

№ 9 (268), February 27, 2014, New York

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ

**ПОВЕРНЕННЯ ПАСІОНАРІЇ:
ОВАЦІЇ І СВИСТ**

СТОР. 9

МАЙДАН У ОСОБАХ

**КОМЕНДАНТ АНДРІЙ ПАРУБІЙ
ТА ЙОГО ФОРТЕЦЯ**

СТОР. 8

У ГРОМАДІ

**УКРАЇНСЬКА АМЕРИКА: СВЯТО
ЗІ СЛЬОЗАМИ НА ОЧАХ**

СТОР. 15

ДОВОЛА СВІТУ

**САКАРТВЕЛО: КРАСА І ГОРДІСТЬ
МІЖ КАВКАЗЬКИХ ГІР**

СТОР. 20-21

“СЛАВА УКРАЇНІ!”

СТОР. 6-7

ГЕРОЯМ СЛАВА!

СТОР. 17-19

ДОПОМОЖІМО ПОРАНЕНИМ, ВДОВАМ ТА СИРОТАМ ГЕРОІВ МАЙДАНУ!

Звернення до українців закордоння

Дорогі брати й сестри! У ці дні Україна ховає своїх золотих дітей. Ховає тяжко. Уже немає сліз – їх виплакано. Відпроваджуємо до неба наших мужніх хлопців, синів, батьків, братів, друзів. Кращих з кращих.

Ви були і є завжди з нами. Особливо у ці темні осінні й зимові місяці ми відчували кожної миті ваш подих, ваше плече, вашу руку допомоги й підтримки. Ми постійно чуємо з різних куточків планети, з різних міст, площ, вулиць цілого світу гаряче серце нашого Майдану, наповнене тисячами добрих корисних справ, таких потрібних у цей важкий для України час.

За нас з вами загинули наші Герої, поклали свою чисту жертву. Дух небесної сотні нині возноситься до Всевишнього. А на нашій землі, залитій святою кров'ю, залишились осиротілі діти, скорботні матері й дружини, родини, які втратили своїх годувальників, свою життєву опору. В шпиталях України – тисячі покалічених.

Звертаємося до вас усіх з проханням підтримати сиріт, вдів, дітей, що чекають ще свого народження у лоні матері. Нехай кожна українська громада, кожен, хто зможе, візьме під свою опіку родину загиблих чи хворого у лікарні, який потребує тривалого лікування. Підтримаймо їх морально, фінансово, нашою щирою опікою! Щоб ніхто з майданівців не залишився на самоті зі своїми болями і проблемами.

Слава Україні! Героям слава!

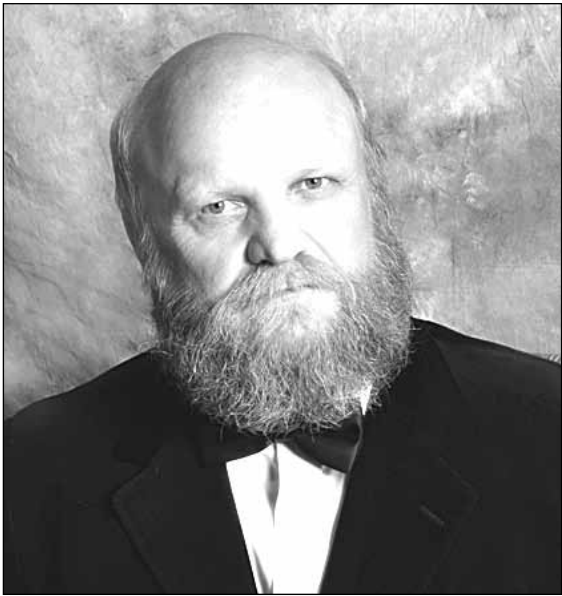
Ірина Ключковська,
директор Міжнародного інституту освіти,
культури та зв'язків з діаспорою

Уся необхідна інформація на сайтах:

www.miod.lviv.ua

**«Допомога родинам загиблих на Майдані»
www.facebook.com/helpthefamiliesmaidan**

**Усіх, хто зголоситься допомогти, просимо звертатися до
Міжнародного інституту освіти, культури та зв'язків з діаспорою: iiес@miod.lviv.ua**

65 років від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

Тиждень, що минув від останнього випуску «Нової газети», змістив стільки подій, що їх вистачило б на ціле десятиліття. Повстала Україна розірвала пута януковичської диктатури й перемогла. Ціна цієї перемоги була страхотливою – десятки майданівців заплатили за неї своїм життям, сотні – здоров'ям. Очманілий від страху втратити владу, яка дозволяла безконтрольно грабувати й збагачуватися, режим вдався до страхотних акцій насилля над власним народом, віддавши наказ тупим і кровожадним снайперам «беркутівцям» стріляти в людей.

Сьогодні Україна оплакує своїх героїв, задуваючи при цьому крутянців та унівців. Вони так само, як і їхні попередники-герої, не задумуючись стали під кулі, аби в Україну, нарешті, прийшла воля й справжня незалежність. Незалежність не тільки від осоружної Російської імперії й червоного СРСР, а й від власних диктаторів, які завоюють владу з єдиною метою – власного комфорту й збагачення.

Перемога нинішньої революції змушує кожного з нас переосмислити всі ці десятиліття, які були фактично продовженням боротьби за вільну Україну. Бо ані недобитий комуністичний функціонер Кравчук, ані червоний директор Кучма, ані нікчемний і безвольний Ющенко не наблизили Україну до справжньої незалежності ні на крок. Вони упилися владою, розбудовували свої маєтки, воювали з політичними конкурентами, не помічаючи, що Україна скоцуються в прірву. Повсталий український народ, який переміг диктатуру, тепер не хоче, щоб його перемогою знову скористалися негідники. А таких нині не бракує. Забігали, заметушилися, немов щурі на кораблі, що тоне. Роблять заяви, клянуться у відданості народу, обіцяють докласти зусиль, аби витягнути Україну з ями, куди її самі ж і зіштовхнули.

Але чи можна вірити цим хамелеонам? Історичний досвід учить, що ні, не можна. Усі ці германи, чечетови, єфремови, портнові – зрадники за своєю суттю. Вони мімікрують, коли треба змінити забарвлення, але їхня сутність від цього не змінюється. Бо дбають вони тільки про власне черево й власну шкуру. Йі тому дивним виглядають рішення нового голови Верховної Ради О. Турчинова взяти собі радником колишнього працівника януковичської адміністрації, й нового голови Національного банку України Кубіва, який раптом похажів свого попередника, януковичського голову банку І. Соркіна й взяв його до себе помічником. Мине трохи часу, й Ганя Герман також оголосить себе цінним фахівцем, талант якого пропаде за дарма. А там, дивись, відійдуть від шоку й повилазять зі своїх нір й інші «фахівці» – Медведчук, Кузьмін, Портнов, Литвин, Грищенко, Львовичкін... Так починається гниття. Так починається нове коло диктатури. Щоб цього не сталося, потрібне повне перезавантаження влади, включно з достроковими виборами не тільки президента, а й Верховної Ради.

Події в Києві – нагода й нам, американським українцям, переосмислити свою діяльність. Скільки разів був свідком обіймів і поцілунків лідерів громади з відвертими негідниками, які були начальниками при диктатурі Януковича. Якщо приїдуть з України чесний, талановитий, але не обтяжений посадами чоловік, його ніхто й не помічає. Але якщо явиться надутий від почуття власної величч начальник, біжать навипередки, аби зазімкуватися, обнятися, запевнити в повазі.

Нинішню перемогу здобуто насамперед кров'ю Небесної сотні, зусиллями тисяч і тисяч простих українців й українок, які три місяці поспіль, денно іночно лупали скалу під назвою «Диктатура Януковича». І вони повалили її! І тепер важливо, щоб цією перемогою не скористалися проїдисвіти, кар'єристи й негідники. Щоб Україна виборсалася-таки з ями і стала нарешті можливою, вільною й щасливою. Дай нам, Боже!

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Полум'яна речниця Майдану, відома співачка Руслана Лижичко, яка з першого до останнього дня не залишала Майдан Незалежності в Києві, погрожуючи навіть самоспаленням, якщо Янукович не піде у відставку, відгукнулася на останні спекуляції довкола Майдану. Ось що вона пише: «Минув тиждень, як розстріляли безневинних людей на Майдані. І тому важливо звернутись до всіх, хто намагається заплутати себе й інших щодо перемоги Майдану. А фактично – до спекулянтів на цій темі.

Майдан отримав перемогу завдяки героям! Загиблим і живим! Всі люди, які стояли на Майдані, які боролись кожен як міг, чим міг, як розумів, коли міг. Не кожному здоров'я дозволяло бути весь час на Майдані. Наприклад, мені,

Протягом усіх років диктатури Януковича Дмитро Фірташ був його безвідмовним гаманцем

СПЕКУЛЯЦІЇ МАЙДАНОМ І ОЛІГАРХИ

щоб бути весь час, довелося відмовитись практично від всього (як це робили й інші люди). Довелося скасувати всі концерти, відмовитись від елементарно необхідних для життя речей, включно зі здоров'ям, яке всі клали на вівтар перемоги, не вагаючись.

Величезна кількість людей не шкодувала ані своїх грошей, ані своїх ресурсів, ані своїх можливостей заради спільної мети. Ми всі свято вірили, що так правильно. Це було велике народне повстання, великий масовий волонтерський рух, який якраз і називається патріотизмом, відданістю, самопожертвою всім: часом, грішми, здоров'ям і навіть життям.

Сьогодні будь-які спекуляції на протесті й перемозі роблять люди, які навраді чи справді були весь цей час на Майдані. Навіть ті, хто протестував від першого дня (з 22-го листопада) до «кривавого четверга» (20-го лютого) і ті, хто продовжує свою боротьбу в різних формах – навіть ці люди не дозволяють собі дати повноосязну оцінку всьому тому, що відбулось. Це вже прерогатива істориків і дослідників. Ми можемо говорити лише за те, що бачили на власні очі, а не черпали з інтернету чи новин.

На жаль, не так кров безневинних людей зупинила Януковича і всіх фігурантів масового злочину (бо вони – вбивці!), як втрата грошей і ультиматум, який їм виставив світ (в тому числі санкції), після чого, лишившись без «військової дубини» і жодних гарантій безпеки, диктатор зі зграєю втік. Залишившись наодинці з Майданом, йому більше нічого не залишалось. Його чекав справедливий народний суд.

Мені довелося багато часу й зусиль витратити, щоб довести Європі про необхідність застосування санкцій. Це був для мене ризик, мені довелося пройти кризу серйозні іспити і погрози. Бо називались у впливових інститутах Євросоюзу та ЗМІ конкретні прізвища і надавалась публічно інформація про статки Януковича, Ключева, Захарченка, Азарова та інших.

Нині було б доречно подякувати Європі та США за дію. Своєчасно чи із запізненням, але вони це зробили. Світова спільнота знайшла механізми протидії на своєму рівні кривавому режиму Януковича. Хто знає, скільки ще могло б бути вбитих безвинно людей.

Не можна спекулювати на темі загибелі Героїв Майдану. Мені важко й боляче було перед родинами загиблих на Майдані 22 лютого сказати – пробачте, що ми їх не врятували. Але це потрібно визнати, як це визнають і окремі європейські політики, що санкції були засто-

совані занадто пізно. Може, якби з ними не барилися у Брюсселі та Вашингтоні, не було б стільки жертв. А так люди гинули в нас на очах... Вічна пам'ять героям! Перемогу вибореною завдяки жертві найціннішим – життям! І наша боротьба матиме силу, якщо ми визнаватимемо в першу чергу свої власні помилки, якщо ми жертвуватимемо, хто чим може. І всі ми надалі матимемо силу, якщо знаходитимемо те, що нас об'єднує, а не те, що нас розділяє.

Я спробувала зробити, мабуть, все, що могла, але почуття провини за кожен пролитий краплю крові зі мною залишиться на все життя. І це не пафос, це – правда».

Стосовно складу нового уряду в Україні точаться запеклі суперечки. Дехто не сприймає на посадах міністрів-непрофесіоналів. Але згадаймо, хіба ставленики Януковича були професіоналами? Табачник на посаді міністра освіти й науки – це ж знущання над здоровим глуздом. Або Кожара – головний дипломат. Це ж посміховисько! Й дуже добре, що кандидатури прем'єра, віцепрем'єрів і міністрів погоджуються з Майданом. Ще краще, що до нього не входять олігархи. Але помиляється той, хто думає, що вплив олігархів після перемоги Майдану наблизився до нуля. Ні, вони пристосуються й до нової влади, на те вони й олігархи. А тому після формування нового уряду, необхідно взятися й за олігархат. Бо це він встановив в Україні жорстоку диктатуру Януковича. Це він встановив правила гри, згідно з якими кілька родин привласнили собі все багатство України, а народ бідує.

Капіталізм не означає, що цілі галузі промисловості можна віддати своєму зятю, як це зробив Леонід Кучма. Капіталізм не означає, що малоосвічений колишній пожежник Дмитро Фірташ на аферах і спекуляціях може привласнити собі мільярди доларів, а потім, немов великий меценат, давати на гуманітарні проекти з награбованого крихти. Необхідно переглянути ці правила гри й взяти курс на деолігархізацію України. Бо з олігархами Україна невдовзі знову нагадуватиме саму себе в епоху Януковича. Вони вже підмазуються до нової влади. Ахметов взагалі заявив про підтримку Єврореволюції. А Фірташ поїхав до Лондона, аби домовлятися там про фінансову допомогу Україні.

Немає сумнівів, що олігархи тепер почнуть пропонувати свої брудні гроші новим владою. І якщо народний контроль ослабне, то дуже швидко виростуть довкола Києва нові «Межигір'я» – вже нових віцепрем'єрів і нових мі-

ністрів. Скупити нову владу – таке нині магістральне завдання олігархів.

За часів диктатури Януковича олігархи розділили «політичне поле України», розставивши своїх людей на всі державні посади. Ахметов контролював у Верховній Раді 60 депутатів провладної партії, а Фірташ – приблизно 30. Тепер вони полізуть своїми брудними руками до тих самих депутатів, яких досі годували, але які після втечі Януковича хутко переорієнтувалися на нову парламентську більшість. Вони, ці новітні «тушки», трохи відсидяться в «копах» і знову візьмуться за своє. А диригувати ними будуть все ті ж олігархи – Ахметов, Фірташ, Пінчук, Коломойський та ін. Щоб це припинити, треба почати руйнувати самі підвалини олігархату. Як це зробити?

Інтеграція України до Євросоюзу, реформи й демократизація країни, становлення демократичних інститутів і громадянського суспільства, малого й середнього бізнесу та середнього класу – все це перекреслює подальші перспективи десяти олігархічних сімей проводити в географічно європейській країні XXI століття приватне сафарі. Інтеграція України в Євросоюз не дозволить їм надалі безмежно, масштабно й безкарно грабувати національне багатство. Не дасть в мирний час масово знищувати її громадян в умовах відсталого охорони здоров'я, злиднів, дорожнечі на ліки і товари першої необхідності. У януковичській Україні державна політика зруйнувала науку, освіту та охорону здоров'я. А там, де наука, освіта і охорона здоров'я нікчемні – нікчемна й ціна людського життя. Така країна в сучасному глобальному світі не має перспективи вижити.

Ми зобов'язані твердо усвідомити: доки в Україні не буде незалежного справедливого суду – не буде становлення й розвитку ринкової економіки. Поки не буде конкурентної ринкової економіки – не буде приватної власності в її західному розумінні і власників, як явища масового. Доки не буде масових власників – не буде фактичного громадянина і громадянського суспільства. Без масового середнього класу, громадянського суспільства – демократії бути не може. Ось така послідовність. Враховуючи, що олігархат прихватував, тобто, присвоїв за безцінь фактично всю країну – між нацією і олігархами неминує відбутися важка розмова. Якщо ж вони не захочуть добровільно віддавати награбоване, їх має примусити це зробити народ. Іншого шляху немає.

Іван Стрижак
Спеціально для «Нової газети»

УКРАЇНА І СВІТ

Майдан сьогодні

З.БЖЕЗІНСЬКИЙ: «ЗАХОДУ Є ЧИМ ВПЛИНУТИ НА РОСІЮ»

США повинні пояснити Путіну, що розділ України вдарить по Росії. Після перемоги Майдану й усунення Віктора Януковича з посади президента, стає дедалі очевиднішою загроза вторгнення Росії в Україну. Про це написав політолог Збігнев Бжезінський на сторінках газети The Financial Times. На його думку, Росія сьогодні може штовхнути Україну до громадянської війни завдяки своєму впливу в Криму та східних областях. Тож Заходу саме час втрутитися в конфлікт і пояснити Кремлю, що спроба відновити насилля в Україні матиме дуже серйозні наслідки для Росії. «Нехай Вашингтон пояснить Путіну, що скористається своїм впливом, щоб незалежна й територіально цілісна Україна проводила курс, подібний до курсу Фінляндії: добросусідські відносини, широкий спектр економічної співпраці з Росією та ЄС, неприєднання до будь-яких військових альянсів, які Москва вважає направленими проти себе, і при цьому розширення інтеграції в Європу», – радить Бжезінський. «Заходу є чим вплинути на Росію. Варіанти такого впливу можуть варіюватися від односторонніх індивідуальних та міждержавних фінансових санкцій до перегляду статусу Росії у Всес-

вітній торговельній організації, Світовому банку та «великій вісімці», – вважає він.

У цьому свою підтримку США мають надати країни ЄС. «Очолити цей рух повинні Німеччина й Велика Британія. Роль останньої як «безпечної гавані» для українських і російських олігархів дає Лондону особливі важелі. Але кожна країна ЄС повинна піти на деякі жертви, прагнучи уникнути потенційно катастрофічного українського економічного колапсу», – впевнений З.Бжезінський.

Він також додав, що Вашингтон повинен роз'яснити Кремлю, що в разі таємного чи явного втручання в справу України, а також спроб відділити частину її території, США завдадуть серйозних економічних збитків самій Росії. В цей же час Євросоюз, на думку Бжезінського, повинен стати твердим партнером України й негайно надати їй пакет антикризової допомоги. Також політолог радить «переконати» українських олігархів пожертвувати по мільярду доларів на підтримку економіки України. «Один син Януковича, казково багатий дантист, напевне, зможе внести суму, співрозмірну 10 мільярдам доларів», – додав Бжезінський.

ПУТІН МОЖЕ ПОЧАТИ ВТОРГНЕННЯ В УКРАЇНУ

Колишній заступник міністра оборони США Річард Перл переконаний, що Путін може піти на вторгнення в Україну, аби відірвати від неї Крим, оголосивши при цьому себе миротворцем або захисником росіян, які мешкають на території України. Про це Р.Перл заявив італійській газеті Corriere della Serra.

На його думку, Захід повинен якомога скоріше допомогти Україні не тільки економічно, але й енергетично. «Америка та Європа повинні негайно допомогти Україні подолати серйозні економічні труднощі, надаючи їй допомогу, в тому числі фінансову й енергетичну, аби нейтралізувати російський тиск і шантаж. Вони повинні заявити, що для України відкрито дорогу не тільки до

ЄС, але й до НАТО. Причому не в далекому майбутньому, а вже тепер», – заявив Перл. І додав, що Захід мовчки, розводячи безпорадно руками, спостерігав за тим, як Путін переманював Януковича 15 мільярдами доларів і знижкою цін на газ, зробивши фактично спробу реставрувати Радянський Союз. Колишній заступник міністра оборони США розкритикував також зволання Америки та Європейського Союзу з введенням санкцій проти режиму Януковича. «Якби санкції було введено негайно, ще в листопаді, ми б сьогодні не спостерігали масові похорони в Україні загиблих учасників протестів», – сказав Р.Перл.

Він вважає, що Путін спочатку роздасть мешканцям Криму російські паспорти, що він вже

робить, а потім введе туди війська буцімто «для захисту громадян Росії». Завдання Америки й Європи – не дати йому цього зробити. Для цього, на думку Перла, у Заході є достатньо важелів і найефективніший з них – торговельне ембарго, яке для Росії, яка сама майже нічого не виробляє, а виживає за рахунок експорту газу, нафти й металу на той же Захід, буде смерті подібне.

«Путін – дитя «холодної війни». Він ненавидить демократію й розуміє тільки мову сили, Досі від втручання в події в Україні його стримувала Олімпіада в Сочі. Але тепер Олімпіада позаду, і Путін вигадує нові сценарії, як підпорядкувати собі Україну», – сказав Р.Перл.

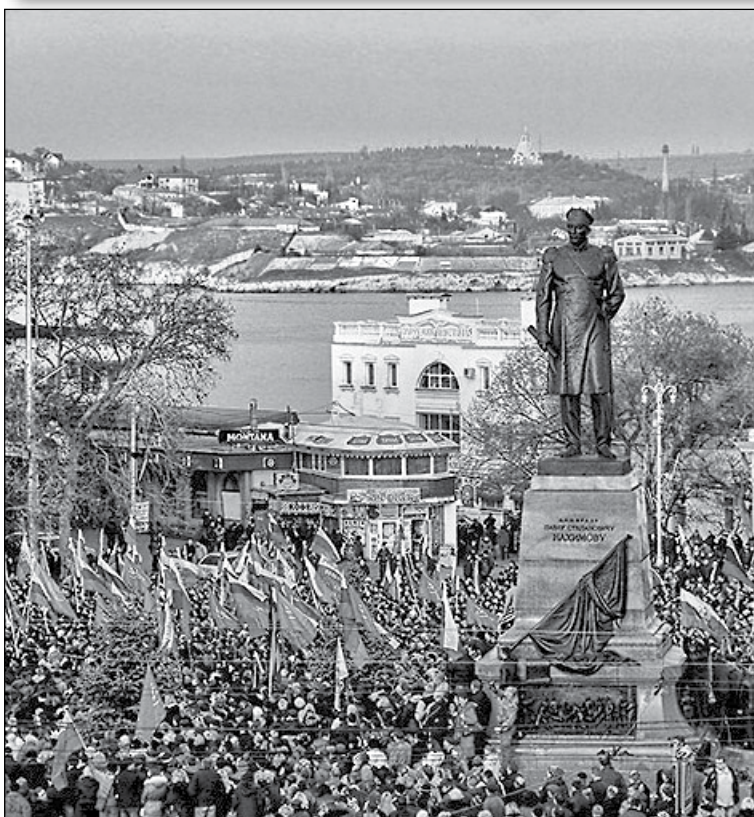
Пікет солідарності з Україною в Санкт-Петербурзі

ЧИ ВИБУХНЕ МОСКОВСЬКИЙ МАЙДАН?

Перемога Євромайдану в Україні може стати серйозною загрозою для влади президента Росії Володимира Путіна. Тому він стежитиме за найдрібнішими помилками нового Києва, а пропаганда Кремля переконуватиме росіян, що Майдан лише нашкодів Україні. Про це йдеться в статті «Чи проковтнуть протести в Україні і Путіна теж?», яку опублікувало видання Bloomberg. Оглядач видання вважає, що події минулого тижня в Києві та Москві демонструють, наскільки Росія й Україна різні країни. «В Києві президент Віктор Янукович визнав свою поразку перед демонстрантами, які три місяці утримували центр столиці. А в Москві суд визнав винними фігурантів «Болотної справи». Цей вердикт закріпив перемогу президента Путіна над демонстрантами»,

– йдеться в статті. Автор також проводить паралелі між владою Путіна та Януковича і відзначає, що вони досить схожі. Оскільки обидва президенти збагачували своє оточення на держзамовленнях, чиновники жили в розкоші, а збереження приватної власності – «питання добрих відносин з ними». Оглядач Bloomberg також зазначає, що суди в Україні й Росії були підконтрольними владі, а населення боялося міліції. Однак при цьому автор зазначає, що українці відрізняються від росіян рівнем спротиву такому свавіллю. «Російські протести, які опиралися на московський освічений забезпечений середній клас, були сором'язливими й слабкими, а українські – енергійними й могутніми. Тому й результати в них на диво різні», – зауважує автор статті. Путіну «дозволи-

ли закріпити свою владу», тому ув'язнення 8 демонстрантів «є звичною справою» для Росії. Але, на думку оглядача, український приклад може стати поштовхом для росіян розпочати свій Майдан. «Але народний суд над Януковичем та його прислужниками ускладнить перемогу потенційних російських демонстрантів: їхні вороги стануть агресивнішими, щоб не допустити вибуху Майдану й повалення диктатури в Москві», – зауважує автор. При цьому він відзначає, що в нових лідерів України є багато складних завдань, в тому числі вимушена девальвація гривні. «Путінська пропаганда чіплятиметься до найменших помилок українського керівництва, щоб відмовити росіян від українського шляху, коли економіка Росії забуксує», – йдеться в статті.

Мітинг у Севастополі за приєднання міста й усього Криму до Росії

Р. СІКОРСЬКИЙ: «АКТИВИ РЕЖИМУ ЯНУКОВИЧА НАЛЕЖАТЬ УКРАЇНІ»

Одним із джерел фінансування економічних реформ в Україні можуть стати гроші з іноземних рахунків Віктора Януковича та його оточення. Про це в ефірі польського радіо заявив міністр закордонних справ Польщі Радослав Сікорський. Він підтвердив, що Польща вважає Януковича уже колишнім президентом.

«Польща визнає країну, а не уряди. Янукович зробив щось нечуване й має за це відповідати»,

– сказав Р.Сікорський. Він здивувався поведінці Януковича, який фактично втік із Києва одразу після підписання антикризової угоди.

Коментуючи економічну ситуацію в Україні, Сікорський наголосив на необхідності боротьби з корупцією та реформ в Україні. На його думку, одним із джерел підтримки таких реформ повинні стати ресурси із заморожених рахунків та активів Януковича та його оточення за межами України.

«Це величезна відповідальність деяких країн Європейського Союзу, які ми переконуємо протягом багатьох тижнів, щоб зробити щось з цими грішми, які, ми всі знаємо, зберігаються на західних рахунках. Адже ці гроші було зхувало вкрадено в українського народу», – заявив глава польського МЗС.

Підготував
Андрій Гурін
Фото Reuters

ПІСЛЯ ПЕРЕМОГИ

Доказ того, що в мирних маніфестантів стріляли бойовими набоями

НЕ ДІЛІМО СВОЇХ ГРОМАДЯН
НА РІЗНІ «ГАТУНКИ»Звернення про виважену культурну
й мовну політику

Україна пережила трагічні дні. Сотні дітей нашої Вітчизни загинули, тисячі поранених. Ми зі сльозами на очах ховаємо найкращих, тих, кого вбив режим Януковича. Водночас ми з тривогою чуємо запальні фрази про необхідність наступу на схід і південь України. Ми закликаємо Верховну Раду до виваженості. Злочини режиму мають розслідуватися без зволікань, а всі їхні натхненники, організатори та виконавці повинні понести суворе покарання. Але розслідування злочинів і притягнення вбивць і бандитів до відповідальності не слід підмінити «судом Лінча» чи полюванням на відьом. Найважливіше, аби покарання убивць було невідворотним й у країні були проведені послідовні та глибокі реформи.

Ми свідомі того, що впродовж десятирок років на сході й півдні України проводилась політика свідомої культурної колонізації та деукраїнізації, заручниками якої стали пересічні люди. Але ми проти цькування людей через місце проживання чи мову спілкування, бо скористають з цього лише вороги України.

Ми вимагаємо від Верховної Ради, новопризначених членів уряду та в.о. Президента України проводити виважену культурну й мовну політику. Тисячі мешканців

сходу й півдня України дезорієнтовані й не розуміють, що відбувається, позаяк чують лише московську пропаганду. Ми маємо шанс збудувати нову, чесну й справедливую Україну і зберегти її територіальну цілісність. Але ми не повинні нав'язувати донеччанам чи кримчанам галицького способу життя. На Майдані пліч-о-пліч з українцями стояли росіяни, поляки, білоруси, вірмени, євреї, грузини, татари та інші. Всіх їх об'єднала щира любов до України і ненависть до тиранії. І за це вони заплатили страшну ціну – ціну власної крові.

Ми повинні шанувати культурні й мовні потреби мешканців сходу й півдня, аби вони не почувалися чужими в Україні. Ми повинні продемонструвати принципово нову якість України, котра штучно не ділитиме своїх громадян на різні «гатунки». І ми закликаємо не дозволити політичним маргіналам спекулювати на крові й намагатися знищити територіальну цілісність нашої держави.

**Юрій Шухевич,
Ігор Калинець,
Мирослав Маринюк,
Іван Вакарчук,
Роман Іваничук, Тарас
Возняк,
Антін Борковський,
Звенислава Калинець,
Наталія Іваничук**

Базікання Москви про порушення в Україні прав нацменшин – зухвала брехня, оскільки Майдан, навпаки, об'єднав людей різних національностей – українців, росіян, євреїв, вірменів, білорусів, кримських татар...

ЗА ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ЛЮДЯНОСТІ

Заява Верховної Ради України

Від імені українського народу, Верховна Рада України, як єдиний орган законодавчої влади України, визнаючи юрисдикцію, звертається до Міжнародного кримінального суду з метою притягнення до кримінальної відповідальності у Міжнародному кримінальному суді вищих посадових осіб України за злочини проти людяності, передбачені ст. 7 Римського статуту Міжнародного кримінального суду, під час мирних акцій протестів громадян, що мали місце в Україні у період з 30 листопада 2013 року по 22 лютого 2014 року, а саме Януковича Віктора Федоровича – колишнього Президента України та інших посадових осіб, яких визначить прокурор Міжнародного кримінального суду.

Протягом трьох місяців в Україні правоохоронні органи за наказом вищих посадових осіб держави неправомірно застосовували заходи фізичного впливу, спеціальні засоби та зброю до учасників мирних акцій у м. Києві та інших містах України. Системними стали перевищення їхніми посадовими особами влади та посадових повноважень, а також вчинення інших тяжких та особливо тяжких

злочинів, які призвели до вбивства понад 100 громадян України та інших держав, поранення та каліцтво більше 2000 осіб, понад 500 з яких перебувають у тяжкому стані, застосування щодо мирних громадян катування (незаконного затримання та тримання роздягненими догола при температурі повітря нижче 15 градусів С, застосування водометів проти учасників мирних акцій протесту при температурі повітря нижче 10 градусів С, нанесення тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості тощо). Характерною ознакою в цей період стало викрадення та зникнення людей, насильницьке та протизаконне позбавлення їх волі, насильницький вивіз у безлюдні місця з метою катування та вбивства, безпідставне тюремне ув'язнення великої кількості людей у різних містах України, їхнє жорстоке побиття, протиправне знищення майна учасників мирних акцій (житла, автомобілів, тощо).

Безпрецедентним стало використання владою на місцях та міліцією організованих злочинних угруповань з метою залякування та викрадення людей, катування, вбивства, знищення їхнього

майна та ін. Як правило, переслідування людей велося за політичними мотивами (активістів опозиційних партій, громадських організацій, Євромайдану, Автомайдану та інших).

Наведене вище, як правило, призводило до спричинення сильних страждань, серйозної шкоди психічному та фізичному здоров'ю учасників мирних акцій протесту.

Беручи до уваги, що протиправні дії зазначених вищих посадових осіб містять ознаки тяжких та особливих тяжких злочинів проти людяності і підпадають під юрисдикцію Міжнародного кримінального суду, Верховна Рада України цієї заявою звертається до Міжнародного кримінального суду про встановлення винних у скоєнні злочинів проти людяності, передбачених ст. 7 Римського статуту Міжнародного кримінального суду, та притягнення до кримінальної відповідальності Януковича Віктора Федоровича – колишнього Президента України та інших посадових осіб, що видавали та виконували явно злочинні накази, які можуть бути встановлені прокурором Міжнародного кримінального суду.

Масове вбивство мирних людей, своєне клікою Януковича, кваліфікується Римським статутом Міжнародного кримінального суду як злочин проти людяності

НАЦМЕНШИНИ В УКРАЇНІ НІХТО НЕ УТИСКУЄ

Заява Міністерства закордонних справ України

Заява МЗС Росії щодо загрози громадянським правам, зокрема, представників національних меншин та релігійних конфесій є неправдивою і не спирається на доведені факти. Про це йдеться у заяві Міністерства закордонних справ України.

«Твердження, що містяться у заяві МЗС РФ стосовно загрози громадянським правам, зокрема, представників національних меншин та релігійних конфесій, є неправдивими і не спираються на доведені факти», – йдеться у повідомленні.

«Цілком упередженими й такими, що не відповідають дійсності, є звинувачення щодо «терористичних методів придушення незгодних» та поширення «неонацистської ідеології» з боку політичних сил, що здобули підтримку більшості громадян на парламентських виборах 2012 року і нині

перебирають на себе відповідальність за ситуацію в країні», – заявляє українське відомство.

«На нинішньому етапі Україна особливо зацікавлена в підтримці міжнародним співтовариством зусиль, спрямованих на забезпечення економічної стабілізації та попередження можливих загроз територіальній цілісності та суверенітету держави», – повідомляє МЗС.

«Особливі очікування в цьому зв'язку покладаються на держав-гарантів територіальної цілісності та політичної незалежності України відповідно до Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї (Будапештського меморандуму)», – сказано в повідомленні.

«У цьому контексті в Україні надають важливого значення заяві міністра закордонних справ Росій-

ської Федерації як однієї зі сторін Будапештського меморандуму про неприпустимість зовнішнього втручання у внутрішні справи України та важливість створення умов для розвитку України як частини загальноєвропейської родини», – йдеться у заяві.

«З нашого боку підтверджуємо відданість українсько-російським відносинам на новій, справді рівноправній і добросусідській основі, на чому було особливо наголошено у зверненні до українського народу виконуючого обов'язки Президента, Голови Верховної Ради О. Турчинова», – сказано в повідомленні.

«Відразу після завершення формування нового уряду України українська сторона буде готова до відновлення повномасштабного двостороннього діалогу», – наголошується в заяві МЗС.

Підготувала Леся Клокун

ЗА УКРАЇНУ!

Ніколи ще в своїй історії Україна не була в центрі такої уваги людства, як нині. Вибух всенародного повстання, яке підтримали своїми Майдана-

снайпери в урядовому кварталі Києва. «Це дорога снайперська гвинтівка високого класу. Зовні дуже схожа на серію англійських снайперських гвинтівок AV, AE, aVL. Це одна з найбільш точних і дорогих на сьогодні снайперських гвинтівок», – сказав експерт.

Народний депутат від партії «Батьківщина» Геннадій Москаль вважає, що крім спецзагону «Альфа», був ще один, назва якого «Тінь». Його було створено спеціально для забезпечення порядку при проведенні чемпіонату Європи з футболу 2012 року. «Він називався підрозділом з проведення спеціальних операцій», – повідомив Москаль.

Саме для цього підрозділу на бюджетні кошти було придбано озброєння на 106 мільйонів гривень. Серед бронежилетів і прицілів 80 британських гвинті-

Будні Майдану. На захист уявленої України піднявся не тільки український народ, а й все українство світу

ПЕРЕМОГА!

ми українці всього світу, прикували до нашого народу увагу всієї планети. Тільки тепер стало зрозуміло, що людство до пуття й не знало, що Україна перебуває під зухвалим чоботом страхітливої диктатури, в порівнянні з якою правління чилійського диктатора Піночета – зразок демократії й свободи. Спочатку людство з жахом спостерігало на екранах телевізорів, як у центрі Європи жорстокі спецпризначенці розстрілюють мирних мітингувальників. Бо український тиран, який став на двобій з власним народом, не зважаючи на присутність у Києві місії Євросоюзу у складі міністрів закордонних справ Німеччини та Польщі, а також викопоставленого представника французького зовнішньополітичного відомства, наплювавши на підписану угоду про припинення насилля й дострокові президентські вибори, віддав наказ своєму сатрапу, міністру внутрішніх справ Захарченку стріляти в людей бойовими набоями.

У центрі української столиці розгорнулася ще небачена в древнім Києві трагедія. Увесь світ обійшли кадри, зняті оператором з Білорусі, як беззбройних майданівців з фанерними щитами в руках розстрілюють на Інститутській вулиці снайпери, які засіли на будинках довкола Майдану.

Снайпери, які стріляли в протестувальників 20 лютого в центрі Києва, працювали з висотки Кабміну, готелю «Україна» та інших будівель. У людей, екіпованих касками, бронежилетами та щитами, не було жодного шансу захиститися від снайперських пострілів.

Журналісти запитали думку збройових експертів щодо гвинтівок, якими були озброєні

Убиті й поранені на вулицях Києва

вок AV по 10 тисяч доларів кожна. Саме такі гвинтівки були помічені у бійців біля адміністрації президента 20 лютого.

На думку Москаля, керував спецоперацією досвідчений полковник Сергій Асавалюк, який раніше служив снайпером у спецпідрозділі СБУ «Альфа». Москаль переконаний, що, швидше за все, в Асавалюка був наказ не просто вбивати, а розгорнути справжню громадянську війну. «Повинні були бути вбиті мітингувальники, але також повинні були бути вбиті і з боку правоохоронних органів. Це за сценарієм», – додав народний депутат. Зокрема, біля Жовтневого палацу в Києві, ймовірно, був помічений саме Асавалюк. Він лежав на землі і стріляв зі снайперської гвинтівки (це фото обійшло всі провідні газети світу). «Його можна ідентифікувати – всі були в касках, а він без каски. Він ніколи не надягає каску», –

плечі, відстрілявшись по живих мішенях на Інститутській під Жовтневим палацом, перетинає Грушевського, висувається в парк перед ВР», – повідомив відразу після трагедії на своїй сторінці в соціальній мережі Facebook журналіст Артем Шевченко.

Нині Асавалюка затримано, ведеться слідство. Однак Ас все заперечує.

Іншою картинкою, за якою світ стежив за подіями в Києві, стали ряди трупів – жертв масового розстрілу безневинних майданівців. Того страхітливого ранку 20 лютого від снайперських куль загинуло 82 особи. Всього ж кількість убитих, закатованих і пропалих без вісти обчислюється сотнями. Це люди з різних регіонів України, вся провина яких по-

Єдиним захистом від граду куль снайперів у майданівців були саморобні дерев'яні щити

сказав Г. Москаль. За його словами, саме Асавалюк командував розстрілом беззбройних майданівців.

«Спецзагін «Тінь» ВВ МВС України зі складу Антитерористичного центру СБУ. Командир

– той самий холоднокровний кат, 43-річний Сергій Асавалюк, позивний «Ас». Один з кращих снайперів у світі. Принципово не носить шолома. Типу як по цивільці. Він на чолі групи в масці з гвинтівкою на

лягала в тому, що вони хотіли жити у вільній і щасливій Україні, виступали проти диктатури, за Україну в сім'ї вільній, новій європейських народів. Наймолодшому з них – 17, найстаршому – за 70.

Сльози в ці дні не можуть стримати навіть дуже мужні люди. Коли уславленого воротаря київського «Динамо» й збірної України О. Шовковського (уболивальники називають його Сашо) запитали про ситуацію в Україні, він розповів про свого діда, який завжди піднімав перший тост за те, щоб не було війни. А потім не витримав і розплакався.

Сьогодні плаче не тільки Україна, а й усе світове українство. Над знаменитим Бруклінським мостом у Нью-Йорку активісти руху «Разом» простягнули 50-метрове синьо-жовте полотнище. Усі ці три місяці безперервно тривали мітинги й демонстрації протесту в Америці й Канаді, Італії й Португалії, Іспанії й Німеччині, Польщі й Угорщині, Аргентині й Австралії – скрізь, де живуть і діють українські громади. Події в Україні стали не тільки прикладом героїзму Небесної сотні, як назвали розстріляних на Майдані майданівців, а й уроком для світу, який давно бачив беззаконня Януковича, але вдався до санкцій тільки тоді, коли на київських вулицях вже лилася кров і лежали трупи.

Ще одним відеосвідченням тиранії й безмежної корупції в Україні стали кадри з полишеного поспіхом Януковичем «Межигір'я». Щоб зрозуміти, хто правив Україною, достатньо подивитися на фото й відеокадри з цього маєтку Януковича.

23 лютого, наступного дня після перемоги всенародного повстання, люди, долаючи пішки кілометри, безкінечно вервечкою потягнулися звідусіль до резиденції Януковича, що розкинулася в селі Нові Петрівці під Києвом, аби на власні очі побачити, на що йшли вкрадені в них гроші.

Фазани, страуси, чорні й білі лебеді, золоті унітази, артефакти – це не весь перелік атрибутів солодкого життя колишнього президента, які можна тут побачити. Журналісти з подивом знайшли в кинутій резиденції навіть музейні стародруки, серед яких перша українська книга «Апостол» Івана Федорова, «Мінея общая» І. Гізеля 1680-го року, «Апостол» М. Сльозки 1654-го року, Євангеліє 1704-го року та ін. Всі з відповідними науковими висновками про оригінал. Все це диктатор безсоромно викрав з українських музеїв. Так само як крав він мільярди й мільярди народних грошей на свої багачки – парк раритетних автомобілів, зоопарк, гольфове поле, 144 працівників обслуги, яка отримувала немаленьку платню з державного бюджету. «Вкрасти «Апостол» – це все одно, що вкрасти Софійський собор», – написав у своєму блозі відомий київський журналіст Дмитро Гнап. Але наш колишній президент, мабуть, навіть не усвідомлював, що він накрив. Бо для нього більшою цінністю є золото, долари й черевики зі шкіри страуса.

Ось як розповідають про відвідини «Межигір'я» мої київські друзі: «У вічі впадає висока двоповерхова будівля синього

кольору – приміщення охорони резиденції, яка тут працювала до втечі Януковича. Зараз туди не пускають ані людей, ані журналістів. Вхід забарикадували охоронці Самооборони. Обходячи стежки, виходимо до пагорба, з якого видніється перша двоповерхова дерев'яна будівля – гостьовий будиночок для полювання. Її називають «Хонкою». Відвідувачі фотографують її та заглядають у шибки вікон та дверей. Неподалік – статуя богині полювання Діани, критий

бінет Януковича та санвузол», – розповів охоронець. Заглядаємо у вікно всередину і бачимо у центрі головної зали «палацу на воді» спеціальну нішу, в якій розміщено три люстри. За словами експертів, вартість кожної з них становить 97 тисяч доларів.

Далі видніються ще кілька відпочинкових будиночків зі ставками, на яких дики качки та лебеді. В одному із будиночків – клітки з дикими голубами та мішком корму для них.

Це тільки один з покоїв Януковича – колишнього президента країни, яка перебуває в стані фінансового колапсу

спортивний комплекс. Колишній президент полюбував гольф, теніс та плавання у басейні.

Далі – інші дерев'яні відпочинкові будиночки на ставках. У ставках повно риби. Люди кидають у воду монети, аби ще колись помилуватися цією красою. «Та тут справжній національний заповідник!» – вигукнув з натовпу чоловік. На одному із будиночків – «Карта, представляющая Русь Днепра от Вишгорода до Переяслова». Нижче резиденції – асфальтована набережна, що тягнеться вздовж на кілька кілометрів. По один бік набережної – вода, яка за бордюром з дротами під напругою. По інший – територія

Головний кримінальний авторитет режиму Юрій Іванющенко (він же Юра Єнакієвський) переплюнув розкішню своїх покоїв навіть Януковича

Колишній генпрокурор, Малюта Скуратов режиму Януковича Пшонка страждав манією величчя. У полишеному ним маєтку знайшли картини, на яких він зображений то римським імператором, то Кутузовим, то Наполеоном...

для кінних перегонів, неподалік якої розміщені клітки з різними видами фазанів з Китаю.

Гуляючи набережною, помічаємо на причалі у нижній частині «Межигір'я», на березі Київського моря, великий корабель. «Цей дебаркадер складається з декількох приміщень. Основне – бенкетна зала з естрадою. Стіни та стеля оздоблені цінними породами деревини, на підлозі – мармур, скрізь – позолота й кришталь. На дебаркадері є окремий ка-

Підходимо до великої будівлі, біля якої скупчилося чимало людей. Виявляється, це туалет Януковича. Заглядаємо у вікна і справді бачимо нові унітази. Правда, не золоті! Складається враження, що ними ще ніхто не користувався. Добровільні гіді-колишні охоронці резиденції кажуть, що Янукович ходив у туалет рідко, бо ще з часів своєї бурхливої юності страждав запорами. Біля туалету помічаємо заправку, яку охороняють хлопці з Самооборони. Кажуть, тут усі

авта Януковича заправлялися бензином. Неподалік заправки у клітках бігають переполохані страуси.

Далі прямуємо до їдальні, на дверях якої – графік роботи: «Сніданок – 8.30-9.30, обід – 12.00-15.00». Біля їдальні будівля пральні. Позаду – футбольний майданчик.

Неподалік вертолітний майданчик, площа якого розмірами нагадує футбольне поле».

Чимало цікавого побачили люди й у будинку екс-генерального прокурора Віктора Пшонки, що в селі Гореничі Києво-Святошинського району. Золото та стрази були вмонтовані в кожен сантиметр оселі.

У своєму будинку головний законник України зберігав сотні древніх ікон, мощі святих, колекцію холодної зброї. Викликав іронічну посмішку портрет власника будинку, на якому Пшонка зображений у вигляді римського імператора. Поряд притулилися портрети його дружини в образі княгині Ольги й російської цариці Катерини II. На кріслах можна було побачити навіть подушки з портретами Віктора Пшонки. Манія величчя.

імперії Путіна. Вони за свою страдницьку історію імперій вже набачилися.

Янукович і Азаров повністю обікрали державну казну – вона порожня. Необхідні термінові й екстраординарні заходи, аби врятувати Україну від фінансово-економічного колапсу. Надія – на уряд Яценюка, який сам же новий прем'єр назвав «урядом політичних самогубців», й допомогу Заходу. Хоч поки що Захід з допомогою не поспішає. Замість необхідних 35 мільярдів доларів Америка обіцяє 1 мільярд і ще півтора – Євросоюз. Одне слово, над багатостраждальною Україною навісають зловісні хмари. Її тепер буде неймовірно важко видертися з тієї ями, куди її кинули Янукович та його камарилья. Але мусимо видертися, зобов'язані. У нас немає іншого виходу. А, видершись, завжди пам'ятаймо: владу потрібно суворо контролювати. Аби не розкошували в Україні януковичі, азарови, пшонки та юри енакієвські. Юра Єнакієвський, до речі, свою родину давно відправив до Монако, де вона купається в розкоші. За наші з вами гроші.

Дуже хочеться, щоб жертви майданівців не були марними. Увесь позитивний і негативний досвід давньої та новітньої історії України повинен бути нам наукою. Однак потрібні кардинальні зміни, потрібні прецеденти. І якщо є в мене якийсь оптимізм щодо цього, то черпаю я його тільки з Майдану. Попри трагічність недавніх подій, які переживаються всіма нами неймовірно тяжко.

«Україна є Україна. Вона не мовчатиме і не чекатиме дальшого батога. Отже, це нормально, що цей гнів проти рабства, яке заснував чи організував в Україні кримінальний клан Януковича, виявився. Вони (влада й ті, хто їх підтримує) хотіли видати, що це протистояння між Сходом і Заходом України. Брехня! Це було протистояння між народом і владою кримінальників, які хотіли стати рабовласниками надовго. Але народ повстав і переміг. Він вигнав кримінальників з владних кабінетів і тепер будує нову Україну. Дай, Господи, нам сил і талану, аби цього разу ми, нарешті, збудували те, про що мріяли наші діди й прадіди. І нехай нинішня перемога буде нашим подарунком до 200-ліття Великого Кобзаря, який у своєму безсмертному «Заповіті» закликав нас «вставати, рвати кайдани й здобувати волю». Нині ми її здобули, тепер треба втримати. А це буває важче, ніж вибороти».

Ці слова належать нашому славному філософу Євгену Сверстюку, який карався за Україну в брежнєвських «артеках» і якого називають «совістю нації». Дай, Боже, щоб ця перемога наша була остаточною, щоб згинули всі наші воріженьки, як роса на сонці, й запанували ми, нарешті, у своїй сторонці.

Хома Мусієнко
Спеціально
для «Нової газети»

МАЙДАН В ОСОБАХ

Цього молодого ще чоловіка колись назвуть рушієм новітньої історії України. А ще – неперевершеним стратегом оборони й партизанської війни. А ще – великим патріотом України, який любить Україну не словами, а вчинками.

Андрій Парубій – 41-річний народний депутат України, незмінний комендант Майдану – святкує нині перемогу. Він вистояв, витерпів і переміг. Його впевненість у перемозі передавалася сотням, тисячам, десяткам тисяч, які йшли на Майдан, аби змінити своє життя, аби перемогти ненависну орду, яка назвала себе Партією регіонів, а насправді була партією злочоду, бандитів і аферистів. Щоб вони не робили, підпорядковувалося єдиній меті – особистому збагаченню. Народ для них був жалюгідним бидлом, яке повинно було їх обробляти. І при цьому це не дворяни з блакитною кров'ю, а колишні урки з донбаських гадючників, аферисти-наперсточники, радянські торгівельні працівники-

України від блоку «Наша Україна – Народна Самооборона». Одружений. Дружина Парубій Уляна Юріївна – аспірант ЛНУ ім. Івана Франка. Спільно з дружиною виховує доньку Яринку. До речі, з Яринкою Андрій Парубій зовсім не схожий на суворого коменданта – він миттю перетворюється в доброго-предоброго тата, в якому ні за що не можна впізнати грозу режиму.

В 1991 році разом з групою однопідоумців А.Парубій бере участь у створенні нової політичної партії – Соціал-національної партії України (СНПУ). Її організували представники молодшого покоління львівського політикуму, більшість з яких перебувала у так званій варті Руху – структурі, що займалася забезпеченням громадського порядку під час львівських мітингів наприкінці 80-х. Звідти прийшли Юрій Криворучко та Ярослав Андрушків. Парубій увійшов до партії як лідер громадської організації «Спадщина», тоді ж у партії з'явився і Олег Тягнибок.

З часом молоді та гарячі голови стали набагато радикальнішими за старше покоління шістдесятни-

Для Андрія Парубія вороги не прості міліціонери, а ті, хто нацьковує їх на народ й наказує стріляти в нього бойовими набоями

ВІЧНИЙ РЕВОЛЮЦІОНЕР

Андрій Парубій та його фортеця

хабарники з освітою вісім класів і один коридор, які нарешті дірвалися до безмежної, ніким не контрольованої влади.

41-річний Андрій Парубій свого часу був наймолодшим депутатом, став одним із засновників Соціал-національної партії України та одним із польових командирів Помаранчевої революції. У чинному парламенті він має прізвисько «терорист», за буквально феєричний протест під час ратифікації Харківських угод у Верховній Раді.

Короткі біографічні дані не дають навіть приблизного уявлення про цього ватажка нинішньої української революції. Втім, обійтися без них, представляючи читачам А.Парубія, також не можна. Народився Андрій 31 січня 1971 року у Червонограді на Львівщині. В 17 років очолив першу в Україні націоналістичну молодіжну організацію – товариство «Спадщина». Брав активну участь в організації перших в Україні пікетів. У 1989 році заарештований за організацію несанкціонованого антирадянського мітингу. У 1990-му обраний депутатом Львівської обласної ради першого демократичного скликання. У 1994-му закінчив історичний факультет Львівського державного університету ім. І. Франка. З 1994 до 1998 р. – депутат Львівської міської ради. Керує депутатською групою. У березні 2002 року знову обраний депутатом Львівської обласної ради. У червні цього ж року стає заступником голови обласної ради. Активний учасник Помаранчевої революції. Комендант Українського дому в Києві під час листопада – грудня 2004 року. Нагороджений пам'ятним знаком «Видатному учаснику Помаранчевої революції». У січні 2005 року обраний головою партії Народний союз «Українці!», яка з липня 2005 року реорганізується в громадське об'єднання «Український дім». У березні 2006 року втретє став депутатом Львівської обласної ради від блоку «Наша Україна». В листопаді 2007-го стає народним депутатом

Андрій Парубій (третій ліворуч) зі своїми відважними сотниками

ків. Їхнім ідеалом стали ідеологи й лідери націоналістичного руху ХХ-го століття – Донцов, Шухевич, Бандера, Стецько. Відтак на світ Божий з'явився проект, що мав у назві чіткий відгомін ідеології 30-х років – Соціал-національна партія України. Проект партійного статуту, поданого в Мінюст, так і не був затверджений через низку моментів, котрі не в'язалися з чинним законодавством пострадянської України. Так, наприклад, там був пункт про те, що Росія є причиною усіх бід українського народу і його найпершим ворогом. Процес злагодження програми СНПУ і приведення її у відповідність до тодішніх законодавчих норм зайняв 4 роки – партію зареєстрували лише 1995 року.

Парубій показує себе прихильником силового розв'язання суперечок з ідеологічними противниками. На початок 90-х припадає пік протистояння між різними частинами студентського братства у Львові, зокрема, ЛНУ імені Франка, де верховодили «праві», та СБ політехніки, де переважали ліберальніші настрої. Відтак 1993 року група активістів правого спрямування,

прихильників чи активістів СНПУ, провела силове захоплення офісу СБ політехніки на вулиці Глибокій. Супротивників не надто шкодували і кілька осіб зазнали травм. Одним із лідерів цієї акції був саме Парубій.

На виборах 1994 року Парубій змінює обласну раду на міську, де очолює депутатську групу до 1998 року. Паралельно розвиває структуру організації «Патріот України» – заміника радянського ДТСААФ, але з виразним націоналістичним акцентом.

У процесі оновлення партійного бренду з СНПУ на ВО «Свобода» Парубій стає на бік ініціаторів оновлення. Ребрендинг тривав кілька років і закінчився заміною не лише назви, але й керівника. Замість психіатра Андрушківа на чолі партії став хірург Тягнибок.

2002 року Парубій знову стає депутатом облради й отримує кар'єрне підвищення – стає третім заступником голови облради Михайла Сендака. Це підвищення стало й причиною головного болю та додаткового піару для політика – представники СДПУ(о) оскаржили законність призначення в суді,

однак результативного закінчення ця справа так і не мала, хіба сам А.Парубій скаржився на те, що податкова, яку очолював брат лідера СДПУ(о) Сергій Медведчук, пресувала бізнес його батьків.

Водночас стає одним із промоторів будівництва у Львові пам'ятника лідерів ОУН Степанові Бандері.

Черговий пік кар'єри Парубія припадає на 2004-2005 роки – він стає активним учасником Помаранчевої революції і одним з польових командирів тодішнього Майдану. Зокрема, Парубій стає комендантом Українського дому – одного з центрів «помаранчевих». На гребені успіху він вирішує заснувати власний політичний проект – під назвою «Національні дружини Українського дому».

У січні 2005 року організація переросла в політичну партію «Народний Союз «Українці!», однак тут молодого політика знову спіткала статутна халепа, бо партію з дуже подібною назвою вирішили створити соратники обраного президента Віктора Ющенка, відтак реєстрацію проекту Парубія якийсь час затягували, а потім все розсмокталося – він прийняв рішення приєднатися до НСНУ. Відтак у липні 2005 року відбулася реорганізація структури у Всеукраїнське громадське об'єднання «Український дім».

Наступного року Парубія знову обрали депутатом обласної ради, але він майже рік тримався в тіні, а повернувся в активну політику наступного року, під позачергові вибори до Верховної Ради.

Попри розмови про його висунення на одному з львівських округів, Андрій Володимирович потрапив до списків об'єднаної опозиції під прохідним 21-м номером за квотою «Фронту змін». Таке рішення пов'язували з тим, що проти Парубія було порушено карну справу за організацію безладу у сесійній залі парламенту під час ратифікації Харківських угод, і його неопотрапляння до Ради мало б сумні наслідки.

Окрім того, висунення Парубія у Львові означало б, що об'єднана опозиція йде на конфронтацію зі «Свободою». Тому рішення внести його до списку «Батьківщини» зняло відразу декілька проблем.

Роки диктатури Андрій переживав тяжко. Не раз і не два, коли до парламенту заходив Янукович, хотілося йому схопитися з місця, підбігти до трибуни й задушити диктатора. Але стискав кулаки, кусав губи й терпів, заспокоюючи себе подумки: «Нічого, так вічно тривати не може. Буде й нашій вулиці свято». І коли Янукович, продавшись Путіну, відмовився від євроінтеграції, Парубій першим з депутатів відчув, що настає час народного повстання. А коли він справді настав, Андрій, ані секунди не роздумуючи, притямом помчав на Майдан битися проти диктатури. Спочатку був рядовим бійцем, але його феноменальні організаторські здібності відразу ж помітили майданівці й проголосили своїм незмінним комендантом.

Як організатор народного спротиву, він справді феноменальний чоловік. Це завдячуючи Парубію на Майдані швидко постала справжня революційна республіка. Зі своїм штабом, караульно-вартовою службою, розвідкою, бойовими загонами Самооборони, медичною службою, службою харчування... Без усього цього Майдан програв би битву ще на початку грудня. А так він з кожним днем набирав дедалі більшої міці, і в лютому вже стало ясно: дні януковичської диктатури полічені.

Його безмежно шанують і цінують сотники й рядові майданівці. Знають, що в разі необхідності він піде в бій першим. Його люто ненавидять вороги, називаючи «терористом». Але він не терорист – друзі називають його «вічним революціонером». З духом, що тіло рве до бою. За Україну, за щастя й волю, за наше майбуття.

Хома Мусієнко
Спеціально
для «Нової газети»

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ

Після перемоги Єврореволюції одним з найперших рішень нової влади було звільнення з Качанівської колонії на околиці Харкова колишнього прем'єр-міністра України, Пасіонарії Помаранчевої революції Юлії Тимошенко, яку Янукович, побоюючись політичної конкуренції, наказав кинути на нари. Її випустили на волю ввечері 22 лютого. Змарнілу й постарілу (від колишньої вроди та свіжості не залишилося й сліду), Юлю вивезли з лікарні ЦКБ Укрзалізниці у Харкові кортежем з трьох представницьких автомобілів. Охоронці й депутати створили для кортежу «живий коридор». Голова фракції «Батьківщини» Арсеній Яценюк телефоном відразу ж дуже емоційно поспілкувався з нею. «Юля, обнімаю тебе, чекаю тебе. Па-па!», – з радістю та посмішкою на обличчі кричав він у слухавку. Того ж вечора Юля зі своєю знаменитою косою з'явилася на київських барикадах на вулиці Грушевського. Туди вона приїхала, аби вшанувати пам'ять загиблих у кривавих сутичках в Києві. Тимошенко зі слезами на очах підвелася з інвалідного візка, підійшла до квітів, які залишили в пам'ять про загиблих, і вигукнула: «Слава Україні! Слава героям!» «Ми мусимо присягнути пам'яті героїв, їхнім родинам, що ми не зрадімо жодної краплі їхньої крові», – сказала Тимошенко. Екс-прем'єр також розповіла, як хотіла бути разом з усіма на Майдані та Грушевського, щоб потримати за руку тих, хто бився за свободу. Ю.Тимошенко зі слезами на очах вклонилася барикадам на Грушевського і сказала: «Я кожен день, кожну хвилину вірила в те, якби я була поряд з вами – ми не допустили б таких втрат. Ми швидко повернули б українцям Україну. Але я знаю, ми з вами все зможемо. Слава Україні!», – ще раз вигукнула вона й на її очах з'явилися слези. Юлія Володимирівна також пообіцяла, що не дасть жодному політику ані пальцем доторкнутись до людей. «Хай Господь дасть вам здоров'я, будьте щасливі у своїй країні!», – наголосила Юля й поїхала на Майдан. Вона виступала зі сцени Майдану, сидючи в інвалідному візку. Розповіла, як не впізнала Київ, коли приїхала до столиці. «Коли я заїхала до Києва, побачила спалені авто, квіти, барикади, я зрозуміла: це інша Україна – Україна вільних людей. Ви подарували кожному з нас країну. І тому люди, які були на Майдані, які загинули на Майдані, – герої навіки, наші визволителі», – сказала Ю.Тимошенко й додала: «Ви всі герої, ви – краще, що є в Україні. Герої не вмирають, вони завжди з нами і завжди будуть нашим натхненням, нашою відповідальністю». Після цих слів натовп почав кричати: «Мо-ло-дець!» і підтримувати Пасіонарію Помаранчевої революції бурхливими оваціями. Тисячі людей підняли догори ввімкнені

мобільні телефони, вітаючи їхніми вогниками звільнену Юлю.

Вона також розповіла, що коли люди падали мертвими на землю, карала себе за те, що не могла бути разом з усіма на Майдані. «Я переконана, що ми мали можливість зробити все мирним шляхом, але хлопці полягли, щоб ми сьогодні мали можливість покласти кінець ері диктатури раз і назавжди», – сказала Тимошенко.

Президент Європейського парламенту Мартін Шульц назвав історичним моментом для України та Європи її звільнення. «Від імені Європейського парламенту я гаряче вітаю повідомлення про звільнення Юлії Тимошенко з в'язниці. Це історичний момент для України та Європи. Мої думки з Юлією, її родиною та соратниками», – йдеться в заяві Шульця.

Під час виступу на сцені Майдану Незалежності Тимошенко закликала не розходитися, поки не будуть виконані усі плани, а кожен з колишніх високопосадовців відповідь за злочини й поверне до копійки все, що було вкрадено в

Юлія Тимошенко на Майдані. 22 лютого 2014 р.

ПОВЕРНЕННЯ ПАСІОНАРІЇ: ОВАЦІЇ І СВИСТ

Акція протесту проти повернення Ю.Тимошенко в політику

народу. «Ви – гарантія. Якщо хтось скаже, що ви виконали роботу і можете їхати, не вірте жодному слову, – зазначила вона. – Поки ви не завершили цю справу до кінця, до останнього кроку – ніхто не може з вас піти». Реакція Майдану на виступ Тимошенко, коли її кілька разів переривали, та коментарі з приводу її виступу в соціальних мережах, дають підстави припускати, що ЮВТ, якою її пам'ятають, громадськість не надто хоче бачити на перших ролях у політиці. Не всі на Майдані і в Україні із захопленням вітали її повернення. Змінилася Юля – змінилася й Україна. Вона не хоче вороття в епоху Ющенка, коли Юля й тодішній президент несамовито гризлися за владу, не помічаючи як її хутко прибирають до рук янучари. Люди бажають Юлі добра й здоров'я, але радять не йти більше в політику.

Найкраще настрої цієї частини українського суспільства висловила знаний український соціолог Ірина Бекешкіна: «Змішані почуття з приводу звільнення Юлії Тимошенко. З одного боку, я завжди вважала її ув'язнення аж ніяк не правосуддя, а помстою та виявом фобій Януковича і тому щиро рада, що вона на свободі (постійно

А Юлія Володимирівна – популіст, б'є на емоції, лідер вождистського типу, керівник ситуативних рішень, а не стратегічних розрахунків, за визначенням – демонстративний тип особистості, для якої головне, щоб її любили і щоб нею захоплювалися.

Так, під час революції потрібні герої (думаю, Юлія Володимирівна цілком щиро сказала, що шкодує, що її не було на барикадах). Але на керівних посадах (президента, прем'єр-міністра та ін.) потрібні не харизматичні герої, а ефективні менеджери, які вміють реалізовувати програми та добиватися цілей, за які проголосували виборці на виборах. І тому я дуже боюся, що в разі повернення Юлії Тимошенко в політику, і тим більше набуття якоїсь з перших посад, політика перетвориться на безперервний мітинг під головуванням Юлії Володимирівни.

Я їй бажаю усього найкращого, перш за все – здоров'я. І зрозуміти, що суспільство змінилося, що спроби повернутися до політики «помаранчевого» періоду лише відкотять країну назад.

Увечері 22 лютого здавалося, що головний герой Майдану – це Юлія Володимирівна. І чомусь на сцені не було багатьох з тих, хто кував перемогу. Чому? Бо ці політики не розуміють, що їхній час вже минув, що оновлення України потребує інших політиків – розумних, освічених, зі знанням мов, щоб могли вільно спілкуватися з європейськими колегами, чесних, без скелетів у шафах, без претензій на вождизм, раціональних і практичних, ефективних менеджерів. Які спокійно йдуть у владу і так само спокійно можуть з неї вийти».

У неділю, 23 грудня, на Майдані в Києві провели акцію проти повернення Юлії Тимошенко в політику. Її учасники зазначали, що вони стояли й добивалися перемоги не заради вороття Юлії Тимошенко до владних кабінетів, а задля повного перезавантаження всієї системи державного управління.

Затьмарили Юліне свято виходу на волю й журналісти. Спочатку вони видрукували у ЗМІ матеріал про те, що донька Юлії Тимошенко Євгенія, яку Юля називає по-домашньому Жужою, 20 лютого, тобто «кривавого четверга», коли на київських вулицях спецпризначенці косили зі снайперських гвинтівок вартових революції, розкошувала у фешенебельному готелі Риму, святкуючи там зі своїм бойфрендом день народження. А потім відомий журналіст з інтернет-видання «Українська правда» Сергій Лещенко в своєму Facebook зазначив, що наразі «не черга Тимошенко керувати країною». Він прямо вказав на результати свого розслідування, які свідчать про корупційний зв'язок Юлії Тимошенко з колишнім прем'єр-міністром України Павлом Лазаренком. «У мене є такі ж документи, які знайшли у Межигір'ї – тільки там йдеться про платежі Тимошенко Лазаренку. Не 100 гривень вона йому заплатила, а 100 мільйонів доларів – мінімум! У мене є відеосвідчення агента ФБР про те, що Тимошенко була посібницею Лазаренка та платила йому хабарі. У мене є пачка платіжок Тимошенко до Лазаренка і є зізнання партнерів Тимошенко, а також її підставних директорів – таких самих «ризьких бомжів», як і в історії з вишками Бойка. І не треба розповідати, що бізнес у 1990-х неможливо було робити інакше. Платити хабарі, як і займатись бізнесом, – це вільний вибір кожного», – відзначив С.Лещенко і додав: «Нехай Тимошенко буде вільна, нехай займається бізнесом чи благодійністю, нехай буде директором музею «Межигір'я», але не президентом».

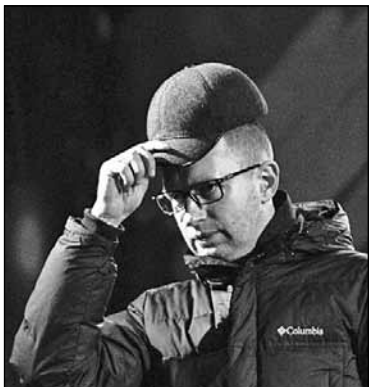
P.S. Як стало відомо, Юлія Тимошенко прийняла пропозицію канцлера Німеччини Ангели Меркель й вирушила на лікування до берлінської клініки «Шаріте».

**Тарас Гнип
Спеціально
для «Нової газети»**

В УКРАЇНІ

МАЙДАНУ ПОКАЗАЛИ
МАЙБУТНІЙ УРЯД

Рада Майдану представила 26 лютого на Майдані Незалежності майбутній склад Кабміну. Прем'єр-міністр - Арсеній Яценюк, віце-прем'єр-міністр - Олександр Сич, віце-прем'єр з питань євроінтеграції - Борис Тарасюк, віце-прем'єр з питань гуманітарної політики - Ольга Богомолець, віце-прем'єр з

регіональної політики - Володимир Гройман, антикорупційне бюро - Тетяна Чорновол, люстраційний комітет - Єгор Соболев, міністр юстиції - Павло Петренко, міністр фінансів - Олександр Шлапак, міністр економіки - Павло Шеремета, міністр освіти - Сергій Квіт, міносоцполітики - Людмила Денисова, мінекології - Андрій Мохник, міністр культури - Євген Нишук, міністр закордонних справ - Андрій Дещиця, мініагрополітики - Олександр Мирний, міністр кабінету міністрів - Остап Семерак, мінохоронздоров'я - Олег Мусій, міністр палива та енергетики - Юрій Продан, міністр молоді і спорту - Дмитро Булатов, міністр внутрішніх справ - Арсен Аваков (Майдан до кінця не погоджується), секретар РНБО - Андрій Парубій, його заступники - Вікторія Сюмар та Дмитро Ярош (ще не дав своєї згоди), міністр інфраструктури - тривають консультації. Міноборони - тривають консультації, афганці внесли свою кандидатуру.

ТУРЧИНОВ ЗАКЛИКАВ
ПІСЛЯ ПРЕЗИДЕНТА
ПЕРЕОБРАТИ Й ВЕРХОВНУ
РАДУ

Голова Верховної Ради, виконувач обов'язків президента України Олександр Турчинов заявив 26 лютого, що після дострокових виборів президента треба провести й вибори парламенту, «щоб повністю оновити владу».

Виступаючи з трибуни Майдану в Києві, він також заявив, що піде у відставку, як тільки в Україні буде нормалізована ситуація. За його припущенням, це може статися протягом місяця. 26 лютого на Майдані представили пропози-

ції щодо кандидатур нового тимчасового уряду, які мають розглядатися у Верховній Раді.

У законодавчих актах, які Верховна Рада ухвалювала останніми днями в процесі переформатування влади, було визначено, що чергові вибори парламенту мають відбутися в жовтні 2017 року. Однак тепер, з огляду на ситуацію, яка складається в країні, нова влада зрозуміла, що без дострокових парламентських виборів не обійтися.

США: ВОЄННІ ДІЇ РОСІЇ
ПРОТИ УКРАЇНИ БУЛИ
Б ТЯЖКОЮ ПОМИЛКОЮ

Сполучені Штати Америки попередили Росію, що ймовірно воєнне вторгнення в Україну було б тяжкою помилкою. «Для країни, яка так часто висловлюється і так твердо виступає проти іноземних втручань у Лівії, Сирії й так далі, було б важливо самій дотриматися таких попереджень, коли вона обмірковує свої кроки щодо суверенної держави України. Не думаю, що може бути хоч найменший сумнів: будь-яке воєнне вторгнення, яке порушить суверенну територіальну цілісність України, було б величезною, тяжкою помилкою», - наголосив державний секретар США Джон Керрі.

Як відомо, у середу, 26 лютого, міністр оборони Росії Сергій Шойгу повідомив, що президент Володимир Путін доручив Міністерству оборони здійснити несподівану комплексну перевірку боеготовності двох військових округів - Західного, що межує з Україною, і Центрального. Усі війська, які залучаються до несподіваної перевірки, мають уже в четвер, 27 лютого, бути приведені в найвищі ступені бойової готовності і здійснити розгортання на полігонах, заявив Шойгу.

Звістка про приведення у стан підвищеної боеготовності надійшла на тлі протистояння Росії й Заходу довкола подій в Україні, які російська влада називає державним переворотом, а ЄС і США - законною зміною влади.

ГЕНСЕК НАТО: КОРДОНИ
УКРАЇНИ - НЕПОРУШНІ

НАТО й надалі відстоюватиме принцип територіальної цілісності та непорушності кордонів України та її демократичного розвитку, заявив 26 лютого голова Північноатлантичного союзу Андерс Фог Расмуссен. Україна й НАТО мають особливе партнерство, і така позиція відповідає принципам цього довготривалого партнерства, нагадав Расмуссен, виступаючи після першого дня зустрічі міністрів оборони країн-членів цього союзу. «Ми підкреслюємо важливість українського політичного процесу із залученням усіх сторін і заснованого на демократичних принципах, повазі до прав людини, меншин та верхо-

венства права», - заявив також керівник НАТО. «Кожна держава має невід'ємне право сама вирішувати, до яких союзів приєднуватися чи яку закордонну або безпекову політику обирати», - наголосив він. Водночас Расмуссен підтвердив, що в НАТО отримали повідомлення про початок військових навчань і пильно стежитимуть за їхнім перебігом.

КРИМСЬКІ ТАТАРИ
ДАЮТЬ ВІДСІЧ
СЕПАРАТИСТАМ

У Сімферополі 26 лютого під стінами кримського парламенту в рукопашну зійшлися тисячі людей. З одного боку ті, які підтримують український статус Криму, а з іншого, що виступають за його приєднання до Росії. Після багатогодинного протистояння проукраїнські мітингувальники, головну силу яких становили кримські татари, прогнали проросійських під вигуки: «Слава Україні!», «Банду геть!», «Крим не Росія!».

Керівництво місцевого парламенту під тиском проукраїнських маніфестантів не змогло провести позачергову сесію, де могли розглядатися сепаратистські питання.

В Севастополі ситуація набагато серйозніша, аніж в сусідній автономії, бо там немає кримських татар. Там фактично повне беззавдання. Глава міської державної адміністрації Володимир Яцуба подав у відставку і втік, натомість обраний на мітинг «народний мер» Олексій Чалий, який не має українського громадянства, намагається перебрати владу. У середу, 26 лютого, зранку він разом із прихильниками захопив приміщення адміністрації. Чалий уже розпорядився створити «антикорупційний центр» і «народне ополчення», пообіцяв фінансувати севастопольський підрозділ «Беркута». З учорашнього дня на в'їздах до міста встановлені капітальні блок-пости, автотраси перегороджені бетонними плитами. Севастопольський прокурор Ігор Пілат залишив це без реакції й подав у відставку.

ЯНУКОВИЧ
І ЗАХАРЧЕНКО
ОГОЛОШЕНІ
В МІЖНАРОДНИЙ
РОЗШУК

Колишнього президента України Віктора Януковича оголошено в міжнародний розшук.

Про це 26 лютого заявив в.о. генпрокурора Олег Махніцький. «Янукович оголошений в міжнародний розшук, цим займається окрема слідчо-оперативна група», - сказав він.

О.Махніцький також додав, що в міжнародний розшук оголошено й экс-міністра внутрішніх справ Віталія Захарченка. За словами Махніцького Захарченку та Януковичу висувається підозра за масові вбивства людей, вчинені групою осіб.

Він також додав, що СБУ та МВС отримали доручення щодо проведення оперативно-розшукових заходів «для встановлення місця перебування вказаних осіб і направлення до суду». Водночас він не зміг назвати ймовірного місця перебування Януковича.

ЗМІ: ЯНУКОВИЧУ
Й ПШОНЦІ ВДАЛОСЯ
ВТЕКТИ ДО МОСКВИ?

Віктор Янукович перебуває в Підмосков'ї. Про це повідомляє агентство РБК з посиланням на власні джерела. Видання зазначає, що Янукович прибув до Москви в ніч на вівторок, 25 лютого. За даними співрозмовника, экс-президента бачили в готелі «Україна» (нині - Radisson Royal). Це підтверджує джерело, близьке до її керівництва. Група людей провела в клубному ресторані готелю на 11-му поверсі майже всю ніч з вівторка, 25 лютого, на середу, 26-го, стверджує одне з джерел. За його даними, для цього заходу були задіяні спецслужби і підвищені заходи безпеки, обслуговуючий персонал допущений не був.

В «Україні» Янукович не затримався, стверджує один зі співрозмовників РБК. За його словами, нині повалений президент України перебуває в Барвісі, де розташований ФГБУ «Клінічний санаторій «Барвіха» Управління справами президента Росії. Чинючник, з яким розмовляв РБК, підтвердив, що Янукович справді знаходиться в Підмосков'ї.

Один з наближених до Януковича осіб - колишній генпрокурор України Віктор Пшонка - також може знаходитися в Москві. Людину, схожу на нього, кореспондент видання зустрів у холі готелю «Україна» в середу, 26 лютого.

ВЕРХОВНА РАДА
ПРИСВОЇЛА
ЗВАННЯ ГЕРОЇВ
УКРАЇНИ ЗАГИБЛИМ
ЗАХИСНИКАМ МАЙДАНУ

Верховна Рада 24 лютого присвоїла звання Героїв України загиблим активістам Майдану. За постановою про вшанування пам'яті загиблих учасників збройних сутичок під час мирних акцій протесту проголосувало 346 депутатів.

Проект постанови представляла депутат фракції «Свобода» Ірина Фаріон. «Ми зобов'язані присвоїти звання Героїв України «Небесній сотні», тим, хто пролив свою кров на Майдані, - сказала вона, - Тому цією постановою ми зобов'язуємо президента присвоїти такі звання загиблим. Ми зобов'язані також розслідувати злочин проти власного народу Януковича, котрий віддавав накази «Беркуту» вбивати українців. Це наші справжні герої. Винні в їхній смерті повинні й будуть покарані».

Верховна Рада вшанувала пам'ять героїв Майдану хвилиною мовчання.

«БЕРКУТ» НАВКОЛІШКАХ
ПРОСИВ ВИБАЧЕННЯ
У ЛЬВІВ'ЯН

Бійці львівського батальйону спецпідрозділу МВС України «Беркут» на колінах просили вибачення у мешканців Львова за участь у міліцейських операціях проти активістів Майдану. Два автобуси з бійцями «Беркута» прибули на львівський Євромайдан. Активісти «Самоборони», «Правого сектора» й афганці влаштували живий коридор, яким під свист і крики «Ганьба!» і «На коліна!» бійці «Беркута» пройшли на сцену.

Незважаючи на прохання охорони утриматися від застосування сили, кілька людей намагалися прорватися до міліціонерів, погрожуючи їм словесно. Близько тисячі людей скандували «На коліна!» і міліціонери це зробили слідом за своїм командиром. Після того, як вони піднялися, капелан гарнізонного храму Петра і Павла УГКЦ отець Степан Сус звернувся до людей і закликав їх пробачити «беркутівцям», тому що християни повинні вміти прощати. Після цього слово взяв командир львівського «Беркута» Ростислав Пацеляк і попросив від себе і від імені своїх підлеглих вибачення за дії силовиків, що призвели до масової загибелі людей.

Тим часом, в.о.міністра внутрішніх справ А.Аваков повідомив, що ним підписано наказ про розпуск «Беркута» як злочинної організації.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

Щоб Вас не завіяло банковими платежами

Відкрийте у "Самопоміч"
чековий рахунок з дебітною карткою

Безкоштовні транзакції
Безмінімального балансу
Без місячних оплат

Безкоштовна VISA® Debit картка
Безкоштовний онлайн BillPaysm
коли маєте DirectConnectsm

Депозити забезпечені федеральним
урядом до мінімальних \$250,000

Самопоміч
Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка

2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

Selfreliance.Com

300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079
8410 W. 131st Street, Palos Park IL 708-923-1912

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Потрібний чековий рахунок. Зайдіть до якого небусть бюро Кредитівки "Самопоміч", щоб вписатися у членство і відкрити рахунок. Мінімальний початковий вклад на чековий рахунок - \$50. Для доступу онлайн потрібна реєстрація і можуть бути додаткові кошти. Стосуються всі вимоги подані у Truth in Savings Disclosure і Fee Schedule. Пропозиція може бути скасована без попереднього повідомлення. За найновішою інформацією телефонуйте на № 888-222-8571.

**Full Financial
Services**

УКРАЇНСЬКА ДРАМАТИЧНА СТУДІЯ
НАРОДНОГО АРТИСТА УКРАЇНИ
ІВАНА БЕРНАЦЬКОГО В НЬЮ-ЙОРКУ

ДО 200-ЛІТТЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

ВИСТАВА «ГАЙДАМАКИ»

ІНСЦЕНІЗАЦІЯ ЛЕСЯ КУРБАСА
РЕЖИСЕР — НАРОДНИЙ АРТИСТ УКРАЇНИ
ІВАН БЕРНАЦЬКИЙ

Неділя, 9 березня 2014 р.,
Неділя, 16 березня 2014 р.,
о 3-й годині по полудні
У залі Українського Народного Дому
За адресою: 140 Second Avenue, New York
Вступ — \$35.00

Спонсори вистави:
Українська Федеральна
Кредитова Кооператива
«Самопоміч» у Нью-Йорку
Український Народний Дім
Українська крамниця «Арка»

NOVA ГАЗЕТА

EAST VILLAGE MEAT MARKET

J. Baczynsky

Найпопулярніший у Нью-Йорку український м'ясний магазин пропонує широкий вибір вуджених домашніх ковбас та свіжовиготовлених гарячих і холодних виробів української та європейської кухні.

Tel. (212) 228 - 5590

Fax (212) 979 - 6593

E-mail: Eastvillagemeats@hotmail.com

139 2nd Ave. (Bet. 8th and 9th Streets)
NEW YORK, NY 10003

Store Hours
Monday – Thursday 8:00 am – 6:00 pm
Friday 8:00 am – 7:00 pm
Saturday 8:00 am – 6:00 pm

VISA • MASTERCARD • ACCEPTED

*Music at
the Institute*

PRESENTS

PAVLO HUNKA BASS-BARITONE

ALBERT KRYWOLT PIANO

In celebration of the bicentennial of the birth of Taras Shevchenko,

a program of the Shevchenko's poems set to music by
LYSENKO, STEPORYI, LIUDKEVYCH, and TURKEWICH

to contrast with a song cycle of Shakespeare's sonnets

composed for Pavlo Hunka by

contemporary Ukrainian composer

OLEKSANDR JAKOBCHUK (World Premiere)

MARCH 8, 2014, 8 PM

ADMISSION FREE

Taras Shevchenko

William Shakespeare

UKRAINIAN INSTITUTE OF AMERICA, 1 East 79th Street, New York, NY

Serving the Ukrainian Community of Philadelphia

UKRFCU.com

Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

NO CLOSING COST MORTGAGE PROGRAM

No Closing Costs Home Financing!

Available for both new purchase and refinance*

YOU DON'T HAVE TO PAY ANY OF THESE!

Application Fee	\$ 325.00	\$0
Appraisal Fee	\$ 325.00	\$0
Commitment Fee	\$ 495.00	\$0
Title Service Charges	\$1,300.00**	\$0
Government Recording Charges	\$ 205.00	\$0
TOTAL CHARGES	\$2,650.00	\$0

ELIGIBLE MORTGAGES

Conventional Fixed Rate Mortgages
10, 15, 20, 25, and 30-year terms

Adjustable Rate Mortgages
3, 5, and 7-year terms

*The No Closing Cost Mortgage Program is available for eligible new mortgages and external refinances on primary residences and vacation homes (internal refinance and investment property are not eligible).

**Title Service Charge based on a \$100,000 loan. Title service charges vary with the amount of the loan. Per diem interest fee is the responsibility of the member. Offer valid on applications submitted February 1, 2014 through February 28, 2014. Loans are subject to approval criteria, not all applicants will qualify. Offer is subject to change or withdrawal without notice. Minimum mortgage loan amount required is \$100,000.

To receive any product or service by the USFCU, you must be a member of the USFCU by opening a share (savings) account. All new memberships are subject to USFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any USFCU location).

Federally insured by the NCUA

Main Office
1729 Cottman Avenue
Philadelphia, PA 19111
Tel: (215) 725-4430

Somerton Branch
14425 Bustleton Avenue
Philadelphia, PA 19116
Tel: (267) 351-4021

UECC Branch
700 Cedar Road
Jenkintown, PA 19046
Tel: (267) 627-5317

Trenton, NJ Branch
477 Jeremiah Avenue
Trenton, NJ 08610
Tel: (609) 656-0802

24th Street Branch
2307 Brown Street
Philadelphia, PA 19130
Tel: (215) 232-3993

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі

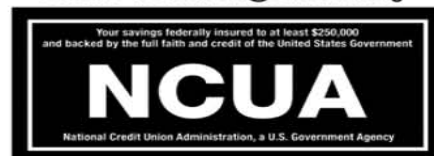
16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335
E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677
E-mail: newhaven@sumafcu.org

СУМА: чудова пора для відпочинку! Ночі довгі! А щоб Вам добре спалось, подумайте, де Ваші гроші?

Якщо у Кредитівці СУМА, то спить спокійно!

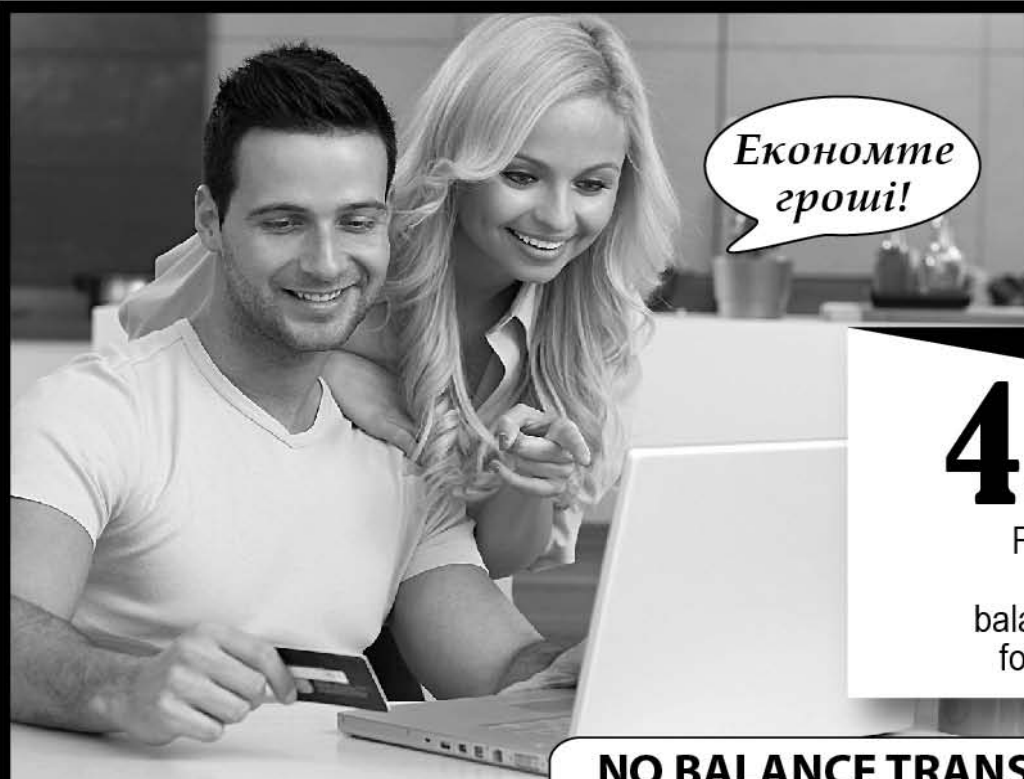
А якщо в сусідніх банках, то перевірте, скільки дивідендів вони платять?

Наприклад: за \$100,000 банки виплачують річні дивіденди від \$50 до \$900 на рік ☹

Порівняйте з нашими: від \$750 до \$2,150 ☺

Не думайте довго, відвідайте нас!

Наші відсотки по позичках теж кращі, ніж у сусідніх банках.
Телефонуйте 914-220-4900.

Переведіть баланс з Ваших кредитних карток з вищими відсотками на кредитну картку Visa® УФКС.

4.90%

Promotional
APR* on
balance transfers
for 12 months

AFTER THAT a
variable purchase APR* of

9.75%
to
12.75%

NO BALANCE TRANSFER FEES

*Annual Percentage Rate.
Effective 11/15/13 to 5/15/14

Terms and conditions:

APR Annual Percentage Rate. Offer applies to balance transfers only. Offer valid 11/15/13 through 5/15/14. 4.90% Promotional APR valid for 12 months from the first qualifying transfer, after that a variable purchase APR of 9.75% - 12.75% based on your credit score, will be applied to any unpaid outstanding balance. This APR will vary with the market based on the Prime rate. The highest variable APR is 18%. Existing UFCU Visa Credit Card balances do not qualify. New UFCU Visa Credit Card accounts subject to credit approval and/or co-signer. In some cases, UFCU may not be able to process a balance transfer request. Membership eligibility required.

APR річна процентна ставка. Пропозиція поширюється тільки на переведення балансу. Пропозиція дійсна з 11/15/2013 по 5/15/2014. Додаткова оплата за переведення балансу в період акції відсутня. 4.90% Promotional APR дійсна протягом 12 місяців, після чого змінна процентна ставка від 9.75% до 12.75% буде застосована до невиплаченого балансу. Право членства вимагається.

UKRAINIAN **УКРАЇНСЬКА**
FEDERAL CREDIT UNION ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

824 EAST RIDGE RD., ROCHESTER, NY 14621 | 585.544.9518 | FAX 585.338.2980

ALBANY NY 518.266.0791 SYRACUSE NY 315.471.4074 BUFFALO NY 716.847.6655 BOSTON MA 781.493.6733 SACRAMENTO CA 916.721.1188 PORTLAND OR 503.774.1444

www.rufcu.org
877.968.7828

Federally insured by NCUA
EQUAL HOUSING LENDER

У ГРОМАДІ

Український національний прапор, розгорнутий на Бруклінському мосту

СИНЬО-ЖОВТИЙ ПРАПОР НА БРУКЛІНСЬКОМУ МОСТУ

22 лютого, в суботу, по обіді понад тисячу представників української громади зібралися біля мерії Нью-Йорка з українськими національними прапорами, виконали український національний гімн й пішою ходою вирушили в напрямку Бруклінського моста.

До них приєдналися представники білоруських організацій «Білоруси у вигнанні»

та білорусько-американського товариства БАЗА, а також представники грузинської діаспори.

Ступивши на міст, учасники демонстрації розгорнули 50-метровий синьо-жовтий прапор, який заповнив увесь Brooklyn Bridge.

Так українці Великого Нью-Йорка відствятували падіння режиму Януковича й вшанували пам'ять тих, хто віддав на Майдані свої життя за волю України.

НЕХАЙ КОЖНОГО РОЗСУДИТЬ СУМЛІННЯ

Такого велелюддя й такої кількості промовців український Нью-Йорк не бачив з часів Помаранчевої революції. Кілька тисяч українців і неукраїнців зібралися минулої неділі, 23 лютого, під стінами Генерального консульства України в Нью-Йорку, щоб віддати шану полеглим героям української революції й висловити свою солідарність з Майданом.

Напередодні мітингу молоді хлопці й дівчата з руху «Разом» та їхні однодумці повісили біля Генерального консульства портрети героїв Майдану, які віддали свої життя за Україну, запалили свічки пам'яті й поклали квіти. У недільний день ця стіна пам'яті перетворилася на стіну плачу, біля якої тисячі людей з Нью-Йорка, Нью-Джерсі, Коннектикуту, Пенсильванії ставали на коліна, плакали, приносили квіти, благаючи Всевишнього прийняти цих героїв у Царстві Своїм й дарувати Україні, нарешті, мир та процвітання.

Відомий лідер української громади Аскольд Лозинський, відкриваючи мітинг перемоги й жалоби за невинно вбитими й закатованими, звернувся зі словами вдячності до Президента США, американського уряду, конгресменів, сенаторів, Департаменту, до кожного небайдужого, хто в тяжку для України хвилину підставив їй своє плече чи пробував допомогти. «Але це не означає, що ми можемо тепер заспокоїтися, - підкреслив А.Лозинський, - Ми не можемо бути бездіяльними, ми мусимо добиватися, щоб не лише «Межигір'я», а усе награване в українського народу було йому повернуто».

Акцією протесту, яка відбулася з ініціативи Українського конгресового комітету Америки (УККА), Організації чотирьох свобод України (ООЧСУ) та Спільки українських студентських товариств Америки (СУСТА), провадили Аскольд Лозинський та голова ООЧСУ Степан Качурак. З коротким словом до учасників мітингу звернулися не десятки промовців. Серед синьо-жовтих і червоно-чорних прапорів виднілися національні полотнища Грузії, Польщі, Білорусі, Естонії, Литви, Румунії, Угорщини, Черкесії. Серед гасел: «Кривавого диктатора - до суду!», «Захарченка - під трибунал!», «Путін, руки геть від України!» виділявся й величезний плакат «Євреї Америки - з Майданом!»

У промовах лідерів українських організацій та інституцій, представників Конгресу штату Нью-Йорк, священнос-

Стіна пам'яті і плачу

Нью-йоркський мітинг солідарності та пам'яті жертв української революції

ДИПЛОМАТ, ЯКИЙ НЕ ПОБОЯВСЯ СКАЗАТИ МАЙДАНУ: «Я З ВАМИ»

25 лютого Постійний представник України при ООН Юрій Сергєєв дав низку інтерв'ю провідним світовим інформаційним агенціям, газетам та телеканалам у режимі прямого включення у зв'язку з ситуацією в Україні.

Фрагмент інтерв'ю Юрія Сергєєва телеканалу CNN

Під час випуску новин на телеканалі CNN посол Ю.Сергєєв наголосив на необхідності широкоформатного діалогу між усіма сторонами конфлікту та неприпустимості відновлення насильства. На думку постпреда, всі суперечки в українському суспільстві мають вирішуватися виключно мирним та політичним шляхом, враховуючи інтереси усього суспільства.

У прямому включенні телекомпанії BBC з Лондона Ю.Сергєєв зазначив, що все ще існує простір для компромісу, в тому числі за посередництва міжнародної спільноти.

В інтерв'ю телеканалу Al-Jazeera World та Al-Jazeera America Постійний представник України при ООН висловив співчуття усім рідним та близьким загиблих, наголосивши на непри-

пустимості ескаляції насильства в будь-яких його формах. Посол висловив також сподівання щодо можливого вирішення кризи в Україні з використанням механізмів парламентаризму й окремо зазначив про необхідність об'єктивного розслідування всіх порушень прав людини у нашій державі через надмірне застосування сили.

Минулої неділі, виступаючи на мітингу солідарності й пам'яті героїв Майдану, організованому українською громадою в Нью-Йорку, Юрій Сергєєв наголосив, що «за злочини проти людяності винних буде покарано, їм є визначення в рамках міжнародного права».

Ю.Сергєєв був одним із перших українських дипломатів, які відразу після силового розгону Майдану 30 листопада засудили насильницькі методи боротьби проти мирного протесту своїх громадян. Українська громада довго пам'ятатиме його вчинок, коли він вийшов до людей, які протестували під стінами місії ООН в Нью-Йорку, і сказав: «Я з вами». Тоді ще ніхто не знав, що режим Януковича впаде, й виступати проти нього в дипломатичних колах наважувалися одиниці.

Вл. інф.

лужителів українських, білоруських та польських церков, представників грузинських, литовських, черкеських, естонських, білоруських та багатьох інших громад Америки лунали біль за український народ, застереження проти можливої путінської експансії й готовності підтримувати український народ і надалі.

Виступив під вигуки «Ганьба!» й генеральний консул України в Нью-Йорку Ігор Сибіга, який знайшов у собі сили зізнатися, що почувається винним у тому, що не вийшов до людей раніше. Разом з тим, він сказав, що з самого початку Майдану до українських дипломатичних представництв в США надходили з МЗС вказівки дезінформувати українську громаду, заособи масової інформації, інвесторів про реальну ситуацію в країні, на що співробітники Генконсульства у Нью-Йорку відповідали «тихим саботажем». Генконсул пообіцяв, що всіляко сприятиме проведенню наступних президентських виборах, які відбудуться 25 травня, а також запропонував сприяння дипломатичного представництва в якнайшвидшому транспортуванні гуманітарної допомоги потерпілим Майдану. На багатоголосе «Ганьба!», яке чулося з натовпу, Аскольд Лозинський сказав: «Нехай кожного розсу-

дить його власне сумління...»

Був і «антимайдан»: на тротуарі з протилежного боку від велелюдного мітингу поліція відгородила місце для двох протестувальників бомжоподібного вигляду із сильно спитими обличчями. Вони тримали застарілий плакат з дивним написом «No Euro!» і безупину свистіли в спортивний свисток. Коли я підійшла до їхнього турнікету, щоб взяти інтерв'ю, поліцейський порадив близько не підходити, бо вони «крейзи». На запитання, чи розмовляють антимітингувальники українською мовою, той же поліцейський відповів: «Ні, один - англійською, другий - російською».

Після протесту на 49-й вулиці багатотисячна колона, несучи попереду символічну домовину, вирушила до Постійного представництва Російської Федерації при ООН, що на 67-й вулиці, де також відбувся мітинг протесту. Адже Путін нині не спить і не їсть - думає, як упокорити Україну, як її розшматувати, щоб не розвіялися, немов вранішній туман, його мрії збудувати нову Російську імперію й увійти в історію царем Владіміром, який загнав у стайню народи, що хотіли жити вільними.

Катерина Боруш
Усі фото на сторінці та головне фото на першій Василя Лопуха

ГРОМАДА - МАЙДАНУ

R A Z O M

Together we are Ukraine

23 лютого в Пластовій домівці в Нью-Йорку нова організація закордонних українців «Разом» провела Зимовий ярмарок, у ході якого було зібрано 9056 доларів на підтримку Майдану

Минулої неділі сумління, небайдужість, солідарність, співпереживання й біль за долю України привели до Пластової домівки, що на Другій авеню в Мангетені, більш як три сотні осіб.

Усе було, як і має бути на ярмарку: вареники на всі смаки, справжній український борщ, смачні ковбаски, найрізноманітніші тістечка, включно з синьо-жовтими кексами.

Українські крамниці жваво торгували вишивками, намистом, серветками, віночками, плетеними кошиками та різним іншим «кромом». Наукове Товариство ім.Т. Шевченка в Нью-Йорку надало для продажу книжки відомих українсько-американських письменників і поетів: Юрія Тарнавського, Василя Махна, Олександра Мотилія та ін. Український музей передав чудові мистецькі каталоги. Продавались дитячі книжечки від Winter Light Books. Також була змога «купити» на згадку частинку Майдану – плакати з картинами Марії Діордічук, яка входить до 2-ї мистецької сотні і творить свої краєвиди прямо на Майдані. Студія Sweet Dreams NYC прикрасила залу неймовірно гарними жовто-блакитними свіжими трояндами. Музичну програму події забезпечив гурт «Галичани». А розвагами дітей зайнялись пластуні Михайло Ольшанський та Христина Мензар.

Хоча традиційно український ярмарок – це не лише «бізнес», а й забави, атмосфера цього Зимового ярмарку була зовсім не розважальною. Головною метою такої зустрічі у Пластовій домівці став збір коштів для допомоги Майдану, а також ширше представлення організації «Разом», створеної активістами лише 2 місяці тому.

За свою доволі коротку біографію активісти організації, втім, встигли зробити чимало: зібрати кошти для першої підтримки протестного руху в Києві, створити волонтерську мережу в Україні, придбати та доставити необхідні речі на Майдан, провести низку зустрічей з конгресменами, написати сотні листів до впливових осіб Капітолійського пагорбу, зайнятися розслідуванням корупційних схем українських чиновників, поширювати новини з України англійською мовою.

З рухом «Разом» пов'язано проведення різноманітних акцій на підтримку України в багатьох містах США: Нью-Йорку – Майданобус, ланцюг єднання на Бруклінському мосту, театральний флеш-моб на Union Square, «Інструмент миру» на Columbus Circle, жовто-блакитні парки в Battery Park, Washington Square, Union Square, кінопоказ короткометражних фільмів про Майдан в Українському музеї, добродічний вечір в Українському інституті Америки «Відкриті серця», два форуми-дискусії у Пластовій домівці, пікетування банків, у яких зберігають свої награвовані в народі гроші українські чиновники, автопробіг та чисельні мітинги у Філадельфії й Вашингтоні, зустріч з журналістом «Української правди» Сергієм Лещенком, пікети лобістських компаній, «тепла» зустріч регіоналів біля Українського посольства у Вашингтоні тощо.

Під час представлення на ярмарку руху «Разом» особливу увагу було приділено фінансовим звітам.

Барвисті віночки – символ «української весни»

ЗИМОВИЙ ЯРМАРОК – УКРАЇНСЬКІЙ ВЕСНІ

Працювала на ярмарку й книгарня

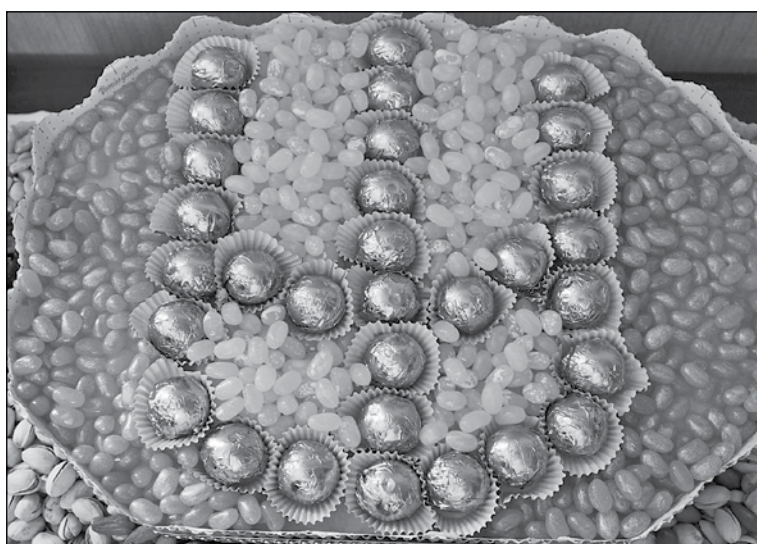
Болить серце за Україну і в професора Анни Процик, яка також завітала на ярмарок, щоб підтримати київський Майдан

4-річна Софія разом зі своєю матір'ю й молодшим братиком приїхали з Олбані, щоб разом прилучитися до підтримки київського Майдану весни»

Відвідувачі мали змогу дізнатись про прозору схему перетворення кожної пожертви на конкретні потреби майданівців. Крім того, вся інформація про діяльність цього руху доступна на інтернет-сторінці www.facebook.com/RazomForUkraine.

Після презентації було розіграно лотерею. Той, хто завітав на ярмарок, мав нагоду виграти річне членство в Українському музеї, безкоштовні квитки на концерти класичної та камерної музики MATI в Українському інституті Америки, 3 картки вартістю \$100 на доставку товарів в Україну від компанії Ukraine-Express, безплатні стоматологічні послуги (загальний медичний огляд і чистка зубів) від лікаря О. Чаплик, безплатне медичне обслуговування від лікаря М. Фулмеса, подарункові сертифікати декорування від студії Sweet Dreams NYC.

Шоколадний тризуб

Усі кошти від продажу товарів компанії, які представляли свої бізнеси на ярмарку, передали

на потреби Майдану і постраждалих. Організатори Зимового ярмарку сердечно вдячні голо-

вним спонсорам: м'ясарні «East Village Meat Market», ресторанам «Veselka», «Stage», «Anyway Cafe» та виданням «NOVA Газета», «Ukraine Express» – за інформаційну підтримку. Особлива вдячність вокально-інструментальному гурту «Галичани» за допомогу в створенні атмосфери, співзвучної з настроями Майдану. Особливо зворушливими були пісня й вірш у виконанні солістки ансамблю, яка присвятила їх однокласнику – героєві Небесної сотні.

Багато відвідувачів цікавились, чи будуть подібні акції в майбутньому. Організатори пообіцяли провести ще й Весняний ярмарок. А поки що продовжуймо працювати задля кращого майбутнього України – разом.

Прес-служба «Разом»
Фото Деніела Корін Стіга

ПАМ'ЯТЬ

У ці дні Україна відправляє в небесну дорогу своїх дітей. Своїх найкращих дітей. Не вистачає сліз і бракує слів. Читаю мартиролог. Назар Войтович – наймолодший із тих, хто загинув на Майдані. Йому було лише 17 років. Майже стільки, скільки моєму синові...

З портрета в траурній рамці на мене дивиться світловолоосий хлопчина із зовсім дитячим веснянкуватим обличчям, сірими довірливими очима й доброю усмішкою. Назар був єдиним сином своїх батьків. Народився в селі Травневе Збаразького району на Тернопіллі. Ріс мрійливим, романтичним і любив читати різні енциклопедії. Після закінчення школи вступив на факультет дизайну кооперативного коледжу в Тернополі. За розповіддю викладача живопису і рисунку Тетяни Панченко, на його малюнках незмінно були калина, тризуб і козаки. Ніколи не пропускав занять без поважних причин. А 20-го лютого чомусь не прийшов. Виявилось, що напередодні ввечері він зібрав речі для троюрідного брата й друзів на Майдані та поніс усе до автобуса, що вирушав на Київ. Насправді ж заздалегідь підготував і собі каску від куль та таємно від рідних поїхав до столиці боронити Україну. На Майдані провів всього дві години. Життя Назара обірвалося 20 лютого 2014 року від пострілу з вогнепальної зброї в голову.

Романові Гурику, студенту філософського факультету Прикарпатського університету, було 19...

Дмитрові Максимову, срібному й бронзовому призерові із дзюдо Дефлімпійських ігор (для спортсменів, які втратили слух) 2013 року в Болгарії, також було 19.

Після тренування Дмитро, який зовсім не чує, разом з приятелем прийшов на Майдан Незалежності. Коли розпочалася стрілянина і «Беркут» закидував майданівців гранатами, вибухом гранати йому відірвало руку, помер від великої втрати крові.

Устимові Голоднюку із Збаража, що на Тернопіллі, було 20. Він працював волонтером Демократичного альянсу. Наступного дня після його похорону о 10-й годині ранку до Тернопільського штабу охорони громадського порядку зайшов чоловік років 40, в чорному костюмі, білій сорочці й краватці. Привітався. Хлоп-

Мамо, я повернусь...

Найбільше батьківське горе – ховати своїх дітей...

ці-охоронці вирішили, що він, як і багато перехожих, хоче записатися до їхнього загону. В його розпачливому погляді бриніли сльози. «Я з Києва...», був на похороні того хлопця... в Збаражі, – забринів його голос. – Я стояв біля нього, близько, плече-в-плече. І в той момент його вбили. Та ж він такий молодий... На його місці мав бути я!..» Чоловік присів і заридав, обхопивши обличчя руками, голосно, немов жінка. «Я вертаюсь до Києва. Не можу їхати додому, розумієте, не можу, болить. Там треба стояти до кінця... до кінця... до кінця!»

Багато з тих, хто віддав життя за волю, були ровесниками незалежної України. Хоч, як тепер з'ясувалося, по-справжньому незалежною вона ще й не була. То комуністичні недобитки на чолі з Кравчуком, то червоний директор Кучма з паханськими замашками, то нікчемний, але патологічно властолюбний Ющенко, то бандюга з Єнакієво Янукович...

Василь Мойсей, активіст Ківерцівської міської організації «Свободи» Волинської області – 21 рік. Іван Тарасюк із селища Олика Волинської області – 21. Дмитро Пагор, який загинув від кулі в голову біля стін СБУ у Хмельницькому близько восьмої

години вечора 19 лютого, 21 рік. Ігор Костенко, студент географічного факультету Львівського національного університету ім. Івана Франка, 22. Олександр Плеханов, студент Київського національного університету будівництва й архітектури, 23. Сергій Байдовський, працівник магістральних нафтопроводів «Дружба», місто Луцьк, 23. Олександр Храпаченко, театральний критик з Рівного, 26...

У мартирологу – 17-літні, 40-літні, 70-літні...

Куля вцілила в голову 60-літньому Йосипу Шилінгу з Дрогобича біля Жовтневого палацу в Києві. Будівельник за професією, на київський Майдан він їздив кілька разів, затримувався там надовго. Щоб якось вижити за режиму Януковича, до вибуху Майдану їздив на заробітки до Італії, але завжди повертався додому. Дрогобицький будівельник Йосип Шилінг віддав своє життя за нас – хотів жити у вільній, заможній країні, «аби внуки не шукали з торбами й простягнутою рукою щастя-долі по закордонах».

32-літній програмувальник з Краматорська Сергій Бондарев загинув 18 лютого від 4-х кульових поранень під час перших атак на Майдан, залишивши дружину Світлану

на восьмому місяці вагітності. 32-літньому журналістові газети «Вести» В'ячеславу Веремію з Волині «тітушки» вистрелили прямо в груди. Він помер в лікарні вранці 19 лютого через втрату крові від кульового поранення. Сиротою залишився його чотиримісячний синочок. 33-літній Максим Шимко з Вінниці загинув також 20 лютого. Останній запис на своїй інтернет-сторінці залишив 18 лютого: «За Україну!!!!!! Всі хто може їдьте до Києва!!!»

29-літній Богдан Сольчаник зі Старого Самбора Львівської області був істориком, викладав в Українському католицькому університеті, закінчив бакалавріат з історії, магістерку – з соціології та писав докторат у Варшаві. Планував цього року одружитися. Однак фатальна куля снайпера, що влучила в шию, перекреслила ці плани. Незалежний судмедексперт підтвердив, що це була снайперська куля калібру 7,62. Поховали Богдана Сольчаника 23 лютого у Старому Самборі під повстанські пісні та українські прапори. Службу Богу в гарнізонній церкві відправляли єпископ-помічник львівський Венедикт Алексійчук та колишній ректор УКУ, Апостольський екзарх для українців греко-ка-

толиків у Франції, Бельгії, Нідерландах, Великому герцогстві Люксембург та Швейцарії Борис Гудзяк...

Лише з Львівщини в полум'ї Майдану згоріло життя, за попередніми даними, 14 хлопців. До сусідніх сіл Старий Яр та Вороблячин на Львівщині привезли домовини Віталія Коцюби й Романа Варанина – вони загинули на вулиці Інститутській, одного дня в одному й тому ж місці. Обабіч дороги зі Львова до Яворова виставлено лампадки. Земляки зустрічали двох своїх героїв живим ланцюгом, вклякнувши на коліна вздовж усього жалобного шляху.

– Я йому казала: «Нащо тобі воно ся здало, що ти один зміниш?», – заламує руки виплакана пані Софія, мати полеглого сина. – А Віталік мені: «Мамо, як так кожен скаже, то хто буде на Майдані? Мені для дітей треба туди поїхати. Би вже вони ліпше жили... «Налагодилися з молодшим Миколою їхати. Я їх просила-молила, навіть куртки сховала. Коли прийшли проситися, кажу, то йдіть до тата питається, що він вам скаже. А тато їм: «Ідьте, хлопці, бо хтось же мусить Україну боронити...» Я в сльози, а він: «Не плачте, мамо, я повернусь...»

Закінчення на стор. 18

Похорон героїв Небесної сотні в Києві

Закінчення. Поч. на стор. 17

*Мамо, не плач, я повернусь весною,
У шибку пташинкою вдарюсь твоєю,
Прийду на світанні в садок із роскою,
А, може, дощем на поріг упаду...*

Оксана Максимішин, невідома дівчина-непоетеса, присвятила цей вірш матері Віталія Коцюби й батькам усіх полеглих героїв Небесної сотні.

Віталій зі своїм молодшим братом Миколою та ще кількома односельчанами виїхав до Києва 19 лютого, після того, як напередодні в урядовому кварталі були сутички між «беркутівцями» і активістами Майдану. Зранку в четвер, 20 лютого, стояли на передовій, коли силовики почали обстріл людей із вогнепальної зброї.

— Розказували, що мій син одразу пішов вперед, — каже крізь сльози мати. — Ще з якимись хлопцями стали зносити шини, палити. Потім побіг по Інститутській вгору. Без нічого — без щита, без будь-якої зброї. Побіг, бо йому сказали, що там стріляють у хлопців. Хотів захистити, попередити. Снайпер влучив саме в нього. Ще пів на восьму, зранку розмовляла з ним по телефону. Казав не хвилюватися. Не плакати, все добре. А в 9-й годині вже не брав слухавки. Довго надзвонювала. Потім відповів невідомий чоловічий голос, сказав, що сина поранено. Не хотів мені казати одразу, що він мертвий, що його вже немає на цьому світі... Я знаю, він пішов до раю. Молюся зараз за одне і всіх прошу: моліться, аби Бог пробачив Януковичу. Моліться, бо він нещасна людина. Такого накоїв. Як він до Господа приходить? Він же всім казав, що дуже віруючий...

Похорон Богдана Дигдаловича у Львові

Попрощатися з Віталієм Коцюбою до Воробичина прийшло більше 7 тисяч людей. У місцевій церкві його відспівували 10 священників. Залишилася вдовою його дружина, осиротіли двоє маленьких дітей — п'ятирічна Василинка та десятилітній Назар. Поховали його в братській могилі воїнів-борців за волю України. До сьогодні вона була символічна, просто так була насипана в селі, як і повсюдно. Чекала свого героя, і ним став Віталій Коцюба.

У битві за Україну на Майдані загинуло 8 волиняків. «Перемогти сьогодні можна лише любов'ю», — сказав митрополит Луцький та Волинський Михаїл, проводжаючи 22 лютого під час панахиди в Свято-Троїцькому кафедральному соборі в Луцьку героїв у небесну путь. — Адже Ісус Христос з любов'ю до людей прийшов у цей світ, з любов'ю до людей був розп'ятий на хресті та з любов'ю до людей і всього творіння дарує нам життя вічне». Він зазначив, що ці хлопці

загинули як герої України, як праведники, які пам'ятали про ближніх своїх, любили Україну і, йдучи з дерев'яними щитами проти озброєного ворога, готові були віддати за неї життя.

Майдан об'єднав усю Україну — схід і захід, північ і південь. І зухвало брешуть ті, хто стверджує, що на Майдані стояли лише «бандеровці» зі Львова. Володимир Наумов народився в Донецькій області в селі Шевченки Добропільського району в день народження Тараса Шевченка. Любив поета, а його «Кобзар» знав ледь не напам'ять. За позовом серця поїхав власним автомобілем на Майдан. Був викрадений і задушений. Закатоване тіло Володимира знайшли на Трухановому острові. Похований тихо, без участі євромайданівців, працівниками ЖЕКу, де працював водієм. 9 березня йому мало б виповнитись 44 роки. У селі залишилися його 85-річна мама, дружина та двоє синів, 4 і 8 років.

Віктор Чмиленко 1961 року народження, застрелений снайпером, не був «недобітим

бандеровець», як пишуть російські газети, а працював звичайним фермером у селі Борисівка Бобринецького району на Кіровоградщині.

34-літній Андрій Мовчан працював у Київському національному театрі імені Івана Франка освітлювачем. 50-літній художник Валерій Брезденюк, убитий пострілом у спину, жив у Жмеринці. 73-літній Яків Зайко, який помер від інфаркту, втікаючи від наступу «Беркута» на вулиці Інститутській, редагував журнал «Голос громадянина» в Житомирі.

Майдан об'єднав не тільки всю Україну, він об'єднав увесь український світ, незалежно від місця проживання, віровизнання чи національності.

22 лютого двох із тих, кого називали «Небесною сотнею», поховали в Холодному Яру. Серед знамен, під якими ховали героїв, був і чорний холодноярський прапор героїв-повстанців. А в селі Носачів на Смілянщині, Черкаської області провели в останню путь 30-літнього Юрія Пасхаліна. Невідомий вбивця розстріляв його автоматною чергою в спину в ніч 19 лютого, у момент намагання «Беркута» прорвати барикади повсталого люду. Місцем останнього спочинку Юрія Пасхаліна стало рідне село, де й нині живе його мама, пенсіонерка, яка колись працювала медиком. Юрій був вихованцем школи олімпійського резерву в Харкові — серйозно займався штангою, в останні роки мешкав в Києві. Разом із колегами по роботі ходив на Майдан, щоб бути разом з тими, хто бореться за краще майбутнє України.

18 лютого, почувши по телевізору, що Майдан намагаються розігнати силою, а проти людей масово застосовують

вогнепальну зброю, знову вирушив на барикади і впав, посічений кулями, осиротивши 7-літнього сина. Односельці підтримали ідею отамана «Вільного козацтва Холодного Яру» Олега Островського — назвати іменем Юрія Пасхаліна одну з вулиць у селі Носачів.

За кілька днів на Черкащину прийшла ще одна трагічна звістка — 18 лютого під час сутичок на вулиці Інститутській поблизу урядового кварталу загинув 25-літній Максим Горошишин з села Грушківка Кам'янського району.

У Чернівцях провести в останню дорогу героя Майдану Олександра Щербанюка зібралися тисячі буковинців. Він був одягнений у вишиванку. А в домовину поряд з каскою й протигазом поклали кіпу — Олександр належав до юдейської громади. Вірменин Георгій Арутюнян з Рівного загинув 20 лютого біля монумента Незалежності від кулі снайпера. Менше року тому померла його дружина Наталя й дворічна донька Ашхен залишилися повною сиротою. У списках небесних героїв й два грузинські прізвища: Давид Кіпіані, Зураб Хурція...

... Днями в Чабанах, що під Києвом, розгорівся скандал — місцевий чиновник вимагав 10 тисяч гривень за похорон Сергія Бондарева, програміста компанії Global Logic, який загинув 18 лютого на Майдані. Гроші передала компанія, в якій працював загиблий, однак знайшовся меценат, який зажадав повернути кошти. А 25 лютого, вночі, на цвинтарі в селі Чабани на могилі героя Небесної сотні якісь негідники спалили його фотокартку й вінки.

Боротьба за нашу, українську Україну триває...

Катерина Кіндрась

Дзеркало

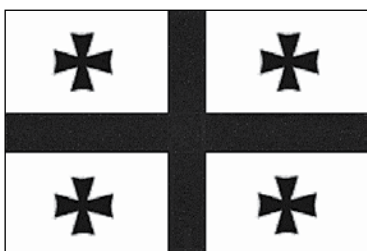
НЕБЕСНА СОТНЯ

*Не зможу, не пробачу, серце ниє,
Хоча не вперше день туманно-сірий,
Свічки, хрести, і вітер виє —
Небесна сотня вирушає в вирій...*

Андрій Круп

ДОВКОЛА СВІТУ

Три Ніно, Тамріко, Зураб, Ензар... Упродовж останнього місяця ми зустрічаємося з ними ледь не кожної неділі – біля українського консульства, української місії ООН, російських дипломатичних представництв у Нью-Йорку. Вітаємося, хоча майже нічого один про одного не знаємо. На всі наші мітинги підтримки Майдану вони приходять з величезними грузинськими прапорами й співають, моляться, плачуть разом з нами.

Білі полотнища з п'ятьма червоними хрестами супроводжують усі українські Майдани планети. Це державний прапор Грузії, який

– Після приходу до влади Саакашвілі в одну мить звільнив усіх працівників ДАІ, яких інакше, ніж хабарниками ніхто й не сприймав, – долучається до нашої розмови Ніко.

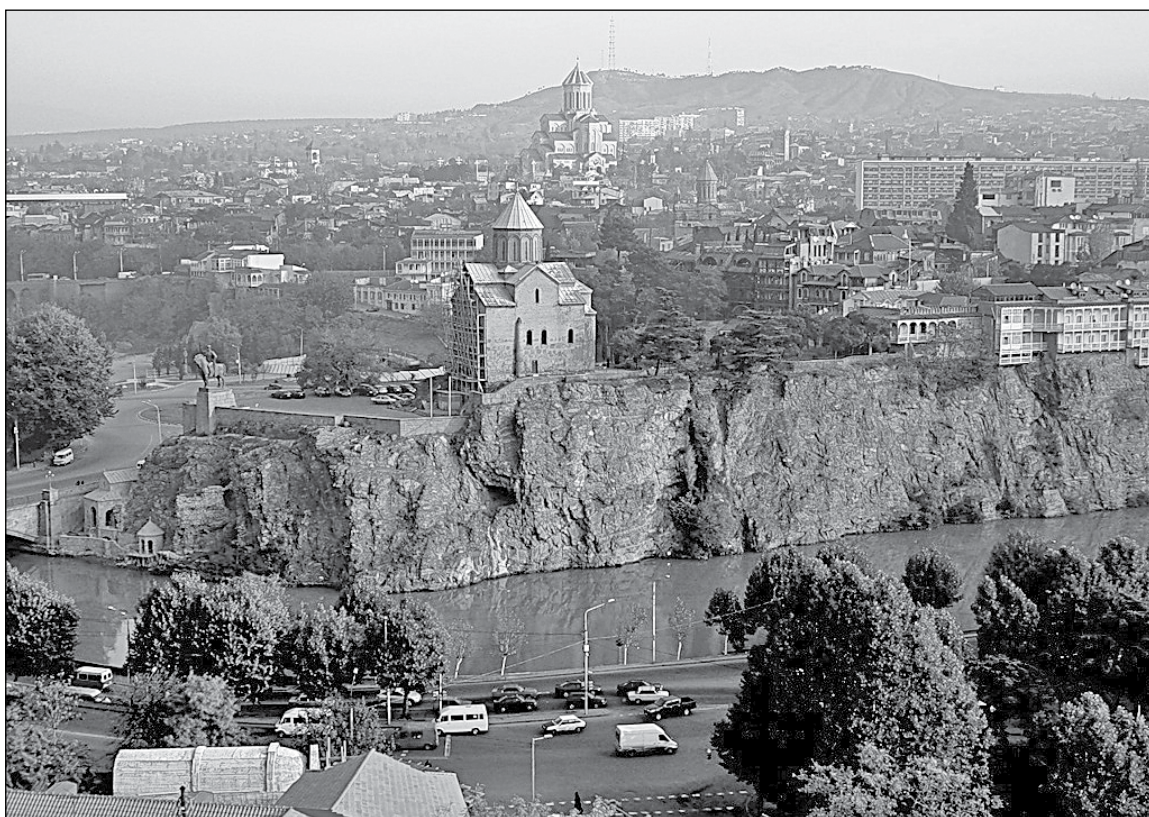
– Усіх? – аж вигукуємо в один голос.

– Усіх! – так само в один голос відповідають Ніко й Ніно.

– Багато хто думав, що це кінець – почнуться аварії, безчинства, наїзди... Але нічого такого не сталося. Знаєте чому? Бо насправді інспектори не за дорогами наглядали, а збирали хабарі. І то які-і-і!

Щодо «які-і-і», то можемо лише здогадуватися, тому що навіть у підрядянські часи в Грузії «ходили» зовсім інші гроші: там, де в Україні «давали на лапу» карбованець, в Грузії – 5, якщо українці були готові за джинси-«лівайси» заплатити на чорному ринку сотню, грузини, не замислюючись, викладали 180-200, а брати в крамниці здачу-копійки в Грузії взагалі вважалося образою національної гідності.

Нові патрулі ДАІ з'явилися на вулицях в один день: чемні молоді люди в бездоганній формі й з автомобілями, оснащеними черво-

Древній і вічно молодий Тбілісі

Г'АМАРДЖОБА, САКАРТВЕЛО!

називають ще прапором «п'яти хрестів»: у центрі – хрест Святого Георгія, покровителя Грузії (звідси й англomовна назва країни – Джорджія), а по кутах – чотири однакові малі хрести на срібному (білому) тлі. Це загальнохристиянський символ, який уособлює Ісуса Христа-Спасителя і чотирьох апостолів-евангелістів.

Цей прапор відомий приблизно з XIII століття як прапор Грузинського царства. Але в новітню історію Грузії його вніс наприкінці 1990-х років опозиційний Об'єднаний національний рух на чолі з Міхеїлом Саакашвілі, який зовсім недавно, виступаючи на київському Майдані українською мовою, сказав: «Доля вирішується не в Москві, а вирішується українцями в Україні і для України. На цьому Майдані ви здивували весь світ. Але зараз треба здивувати ще раз. Здивуйте нас іще один раз: збудуйте вільну й успішну Україну. Назавжди!»

Саме Міхеїлом, по-грузинськи, просить називати його недавній президент Грузії, випускник Інституту міжнародних відносин Київського університету. Але прості грузини, спілкуючись з іноземцями російською, називають його простіше – «Міша». Не на російський кшталт і не на панібратський, а радше на дружній, товариський, щоб підкреслити, що він – свій, один з них.

– Додому повернутися не плануєте? – запитуємо одну з Ніно, зустрівшись учергове на мітингу на 49-й вулиці в Мангетені. Ніно в Америці 15 років, каже, що може й повернулася б, якби й далі президентом був «Міша». Реформами команди Міхеїла Саакашвілі захоплювався весь світ, але проблеми, які залишаються (передусім високий рівень безробіття і бідність), заважають багатьом грузинам відчувати радість від «грузинського дива» сповна.

– До реформи рівень довіри до міліції був 6-7 відсотків, за Саакашвілі піднявся до 85. Це другий показник після церкви, – розповідає Ніно із Зугдіді.

Наша довідка: Грузія (грузинською мовою – Сакартвело) – з квітня 1991 року незалежна держава в Євразії, на східному узбережжі Чорного моря, більша частина якої розташована на Південному Кавказі, менша – на Північному. На півночі межує з Росією, на сході – з Азербайджаном, на півдні – з Вірменією, на південному заході – з Туреччиною. Населення – 4,5 мільйона мешканців, з яких етнічних грузинів – 83,8%. Державна мова – грузинська (картвельська група іберійсько-кавказьких мов). У Абхазькій автономії, яка так само як і Південна Осетія штучно відірвана Росією від Грузії, офіційною мовою є абхазька. За віровизнанням грузини є православними, а абхазці, аджарці та осетини – мусульманами.

За територіальним поділом Грузія складається з двох автономних республік – Абхазії й Аджарії та 9 країв. Столиця – Тбілісі. Найбільші міста: Кутаїсі, Поті, Батумі, Сухумі, Руставі, Зугдіді.

Грузія – унітарна напівпрезидентська республіка з однапалатним парламентом у складі 150 депутатів, які представляють 2 основні політичні партії: провладну «Грузинська мрія – демократична Грузія» та Єдиний національний рух.

Грузинські національні прапори – неодмінні учасники українських Майданів у Нью-Йорку й по всьому світу

но-синіми «мигалками»: з 17 тисяч звільнених даїшників на попередню роботу, пройшовши відбір, повернулися лише близько двох тисяч.

– А ви про наш «акваріум» чули? – допитується Ніно номер два. – Ви взагалі коли-небудь у Тбілісі бували?

Знаменитий грузинський «акваріум» – це новий скляний будинок міністерства внутрішніх справ Грузії у формі хвилі, який Міхеїл Саакашвілі збудував абсолютно прозорим – щоб зробити «прозо-

рою» всю діяльність силовиків. Але бачити його на власні очі нам не довелося, бо в Тбілісі ми були «до революції». Точніше, до «Трояндової революції», не в найкращу пору життя цієї країни – восени 1992 року, коли до влади прийшов Звіад Гамсагурдія – письменник, учений, дисидент, доктор філологічних наук і перший президент вільної Грузії.

Проспектом Шота Руставелі тоді вже ходили озброєні люди в уніформах, у провулках в затінку виноградників стояли напоготові

замасковані танки, а небо над нашим готелем «Іверія» (за кілька місяців він стане головним прихистком для біженців) вночі пронизували смертоносні трасери. Передаючи до редакції репортажі з Грузії, яка ось-ось мала загорітися новим вогнищем міжнародної війни, з головної пошти Тбілісі, одного разу до нашої будки, почувши українську мову, ввірвалося двоє молодчиків-росіян з криками: «Всю понятно, Рух работает! Гнать их отсюда!» Довелося ставити їх на місце.

В Україні й Грузії багато спільного. І в боротьбі за свою національну гідність, зокрема. Не дивно ж, що Росія в розпалюванні міжнародної війни сьогодні в Криму використовує ті самі методи, що й у грузинській Абхазії – роздає паспорти Російської Федерації усім бажаючим «русскоговорящим». Після розпаду СРСР Грузія успадкувала проблеми з внутрішніми автономіями. В останні роки свого існування московська комуністична верхівка заохочувала сепаратистські настрої в автономіях союзних республік і підтримувала оформлення квазідержавних утворень за прямої участі російських військовиків і спецслужбових кадрів, що протистояли республіканському центру. У 1992–1993 роках за участі російських найманців і російської зброї в протистоянні Грузія втратила контроль над більшою частиною Абхазії та Південної Осетії, грузинські державні установи на цих територіях було згорнуто, а сепаратистські режими заохочували прийняття громадянами російського громадянства. У серпні 2008 року Грузія за допомогою збройних сил спробувала відновити свій суверенітет над невідконтрольною частиною Південної Осетії, але у відповідь отримала повноцінне вторгнення російських військ 58-ї армії та формувань авіації й флоту на свою територію. 26 серпня 2008 року Росія одноосібно визнала незалежність Абхазії та Південної Осетії.

Що ж до давнішої історії, то в 1918-1921 роки Грузія була незалежною республікою, однак у 1921 році в результаті Тифліської операції в республіці встановили радянську владу, й разом з Вірменією та Азербайджаном вона входила до Закавказької республіки, яка проіснувала до 1936 року. В серпні-вересні 1924 року в республіці відбулось антирадянське «Серпневе повстання», але воно було жорстко придушене силами Червоної армії та ЧК. Починаючи з 1980-х почався підйом національного руху за незалежність.

Цминда Самеба – головний православний собор Грузії

«Прозоре» міністерство внутрішніх справ, збудоване за президентства М.Саакашвілі

Національний кавказький танок – лезгінка

Український слід на грузинській землі

У вересні 1989-го Грузія оголосила про політичний і економічний суверенітет, але реальна державна незалежність прийшла лише в квітні 1991-го.

...Поява перших українців, які поселилися в Грузії, належить до другої половини XVIII століття, коли російська цариця Катерина II розігнала непокірну Запорозьку Січ. Тоді чимало козаків були змушені тікати на Південь й частина з них опинилася в Грузії. За даними першого загального перепису населення російської імперії 1897 року, на території Грузії мешкало близько 8,5 тисяч українців. Із середини XIX століття у Тбілісі існувала невелика українська колонія. У 1917 році тут відбувся Український Військовий з'їзд, на якому було створено Українську Військову Раду Закавказзя й Українську Раду в місті Тбілісі. З 1926 року починається новий, більш насичений етап переселення українців до Грузії. Він охоплює роки довоєнних п'ятирічок. Цьому сприяли високі темпи розвитку господарства, промисловості, розширення мереж курортних установ і залучення до цього значної кількості кваліфікованих фахівців з України.

Однією із знакових подій останніх років для української діаспори в Грузії стало відкриття першої української школи імені Михайла Грушевського, яка фінансується з бюджету Грузії. Її випускники отримують два дипломи про середню освіту – українсько-го та грузинського зразків.

Грузини добре знають цю свою ближчу історію, але гордяться історією давнішою й люблять розповідати різні легенди. Наприклад, про те, що коли Бог роздавав народам землі, грузини запізнилися, бо були зайняті тим, що їли й пили вино. Бог розвів руками, мовляв, вільних земель немає. Але мудрі грузини відразу ж відповіли, що запізнилися через те, що пили за здоров'я Господа й запросили його до свого застілля. Богові так смакувало грузинське вино й так лягли на душу грузинські пісні, що він вирішив подарувати їм землю, яку приберіг для себе.

На малі світу Грузія здається зовсім невеликою країною, розміром з Голландію. Однак це оманливо. Грузія – не країна, а цілий континент, на якому вмістилися гори, ріки, степи, льодовики... Сакартвело, як називають свою землю грузини, це країна гір і сонця, гостинних та гордих людей, п'яного вина та запашних мандарин. Колоритна, яскрава, неповторна барвами та пахощами. Тут живуть грузини, вірмени, азербайджанці, греки, асирійці, курди, аварці... Тут співіснують християнство, іслам, юдаїзм і загалом язичницькі культу. Але навіть ті люди, які називають себе грузинами, відрізняються один від одного: мегрели від кахетинців, аджари від імеретинців, свани від гевсурів, месхи від рачинців. Туристи, які приїждять сюди, намагаються отримати від країни по максимуму: поблукати старим Тбілісі, помилуватися заходом сонця на узбережжях Батумі й Кобулетті, побачити сторожові вежі Сванетії, посмакувати знаменитою мінеральною водою безпосередньо в Боржомі, побувати в Кутаїсі... Й бодай трохи зрозуміти грузинів, які стільки років прожили в Союзі, але радянськими так і не стали. Їхнє автентичне превалювало в національному характері завжди.

Грузія – це насамперед гостинність. Якщо ви коли-небудь потрапите на грузинське застілля, то вам назавжди запам'ятається аромат місцевих вин, смак національних страв, мудрість тостів, неповторність пісенного багатоголосся. Це все в Грузії століттями залишається недоторканим. Річ у тім, що гість в Грузії завжди вважався посланцем Бога. Існують неписані закони гостинності: якщо до хати завітав дорогий гість, то господар дому скликає друзів і родину, якщо дорогий гість приїхав здалека, то його оточує увагою все село. Дорогий гість вважається «священним», але він також не повинен зловживати гостинністю. «Гість потрібен людині, як повітря, але, якщо вдихнути повітря й не видихнути – помреш», – каже стара грузинська мудрість.

Жодне застілля не обходиться без вина. Сапераві, Цинандалі, Кіндзмараулі... Вино завжди мало величезне значення для християнської Грузії. Легенда розповідає, що в 337 році хрестителька Грузії свята Ніно прийшла сюди з Каппадокії, в руках у неї був хрест з виноградної лози, зв'язаний її волоссям. У знаменитій академії мистецтв Ікалто, де в IX столітті навчався поет Шота Руставелі, був факультет виноробства. Початок виробництву вин з місцевих сортів винограду поклав інший великий поет Грузії – Олександр Чавчавадзе, якому належав маєток Цинандалі. Етикетки для кількох марок сухого вина малював великий художник Ніко Піросмані, той самий, який продав усі свої багатства й подарував коханій жінці мільйон червоних троянд.

Жодне вино не п'ється без тоста. «В горах бокали піднімають не лише для того, щоб випити, а ще й тому, що бокал у руці – привід сказати людям те, чого не скажеш в інший час», – каже стара грузинська мудрість. Призначення тосту – згадати минуле, відповісти на нагальні проблеми сьогодення й побажати щасливого майбутнього. У всіх кутках Грузії виголосюють тости з урахуванням певних правил й послідовності. Кожен тост, найчастіше, супроводжується музикою й піснею. Тост повинен містити не більше 80 слів. Слова повинні бути правдивими, щирими й піднімати авторитет людини.

І яке ж застілля без лезгінки – старовинного запального кавказького танцю, в якому є два образи: чоловічий – орел і жіночий – лебідка. Цікаво, що він поширений серед усіх без винятку кавказьких народів під різними назвами, але сприймається у світі саме як народний грузинський.

І, зрештою, жодне застілля не обходиться без національних страв. Національна кухня Грузії, як і Франції, характерна своїми соусами, які готують на основі кислих ягід і овочів: граната, аличі, персика та різних прянощів. У Грузії їхні назви звучать, мов музика: сациві, чахохбілі, лобіо, сачебелі, сулугуні, хачапурі...

Зрештою, ви до кінця не зможете збагнути грузинську душу, якщо не почуєте живого грузинського багатоголосся. Для нас було цілковитим відкриттям те, що це винятково чоловіче заняття. Пісня в Грузії, з'ясовується, виконується переважно на три голоси, але їй притаманна спеціальна голосова техніка з використанням тонів, близьких один до одного, що в сукупності й творить багатоголосся. Первісно воно існувало в Грузії як народний спів, а після прийняття

християнства стало вважатися церковним. У 2001 році ЮНЕСКО зарахувало грузинську пісню до шедеврів усної нематеріальної спадщини.

... Тоді, в жовтні 1992-го, до Тбілісі нас привела ще одна справа – бажання зустрітися з Шалвою Амонашвілі, академіком, великим педагогом-новатором, який розробив концепцію гуманної педагогіки. Його ім'я тоді не сходило з перших сторінок газет і журналів, а його лекції про «гуманну педагогіку» транслювалися по телебаченню. «Наш військовий бюджет перевищує бюджет освітній у шість разів. Але якщо ми не завоюємо серця наших дітей, то країну не врятує жодне військо». У воєнізацію й муштрі педагог вбачав причину всіх бід. До того ж, у пам'яті ще були свіжі сліди від кривавого розгону мітингувальників у центрі Тбілісі в квітні 1989 року, коли проти демонстрантів кинули солдатів із саперними лопатками. «Якби подібне зробив хоч один учень нашої школи або з тих, де впроваджено нашу систему, то я, не роздумуючи, відмовився б від своєї педагогіки», – казав Шалва Амонашвілі, коли ми сиділи в його саду, пили «Цинандалі» й говорили не стільки про сучасне, скільки про майбутнє...

– Знаєте, є такий давній грузинський тост, – підняв келих учитель-гуманіст. – Зліпив Бог із глини людину й у нього залишився ще один невеличкий шматочок. Що тобі ще зліпити? – запитав Бог людину. Людина озирнулася довкола – руки, голова, ноги – ніби-то є все. «Зліпи мені щастя!» – попросила вона. Бог віддав глину людині й сказав: «Зліпи своє щастя сама!»

**Катерина Кіндрась
Валентин Лабунський
Київ – Тбілісі – Київ**

Збираєтесь вирушити в подорож? Зверніться до Лесі Козіцької з подорожньої агенції Dunwoodie Travel Bureau - і вона полагоди́ть всі ваші проблеми з квитками, готелями, відвідинами знаменитих місць США та нашої планети.

Адреса:

**125 Corporate Blvd, Suite 300,
Yonkers, NY 10701**

Телефони:

(914) 969-4200

(800) 550-4334

E-mail:

dunwoodie@vacation.com

Життя без подорожей неймовірно нудне й нецікаве. Але вирушати в дорогу навмання не варто - побутові й дорожні проблеми можуть зіпсувати всю вашу відпустку. Краще зверніться по допомогу до туристичної агенції New Tours, яка полагоди́ть всі проблеми і зробить вашу поїздку незабутньою. Тисячі маршрутів в Америці та світі.

Телефон для довідок:

(718) 934-7644

або зайти на сайт:

www.newtours.us

Наша адреса:
“NOVA ГАЗЕТА”

**64-15 Dieterle Cres.
Rego Park, NY 11374**

E-mail:
vlabunsky2002@yahoo.com

Дорога редакціє!

Випадково натрапив на вашу газету й був вражений – невже в Америці, в діаспорі, можна видавати таку професійну газету! Думаю, не може бути, що її не підтримує якийсь або дуже багатий меценат, або олігарх, інакше, як же українська газета в Америці може існувати. Почав аналізувати кожну статтю, щоб з'ясувати: на чий млин ллє воду. Скажу чесно, шукав з олівцем, але нічого не знайшов. Правдиво, патріотично, сміливо. Отож, бажаю вам ще багато-багато років чесного й безпристрасного служіння українській справі.

**З пошаною,
Михайло Рудяк
Саратога, Флорида**

Вельмишановний пане редакторе!

Широ дякую за публікацію мого інтерв'ю, яке було надруковане в «Новій газеті» 13 лютого ц.р. Дякую, що в такий тяжкий для України час надали мені трибуну й можливість висловити свою думку та поділитися міркуваннями про подальшу долю нашої Вітчизни.

Маю велику надію, що співпрацюватимемо з вами і в майбутньому. Дозвольте зробити і свій внесок на підтримку найкращого видання української діаспори й передати даток на пресовий фонд «Нової газети». Бояваш колега по журналістському цеху – свого часу, по війні, працював у газеті «Сучасна Україна», яка виходила в Європі, й добре знаю, що таке журналістський український хліб у чужих світах.

**З вдячністю,
Ярослав Пеленський,
історик, академік
НАНУ
Нью-Йорк**

НАПЕРЕДОДНІ ШЕВЧЕНКІВСЬКОГО ЮВІЛЕЮ

Лічені дні залишаються до 200-річчя від дня народження Тараса Шевченка. І, можливо, зовсім не випадково нам випали такі випробування напередодні цього ювілею. Україна ніби стала незалежною 22 роки тому. Але чомусь слабо вірилося, що ця незалежність так легко нам дісталася, бо наші предки боролися за неї століттями, віддавали життя за неї і не могли вибороти. І коли українська діаспора вітала першого українського Президента Леоніда Кравчука, який до того був у вищому керівництві Комуністичної партії і раптом став «патріотом» України, то це виглядало більш за

бажане, ніж за дійсне. Адже людина з членством у цій злочинній партії не могла так різко змінитися за один день. Після цього були й інші президенти та політичні діячі, але багато з них також були колишніми комуністами, які говорили одне, а робили зовсім інше. Вони ухвалювали такі закони, які дозволяли їм безперешкодно грабувати Україну. Їм у цьому допомагали працівники різноманітних структур та органів – СБУ, податкової служби, міліції, судів, а також кримінальники. Слід зазначити, що й у цих органах є порядні люди, бо не всі ще проміняли совість на гроші. Однак вони були

безсилі щось змінити, і злочинство та корупція просякли буквально у всі пори українського суспільства.

Але так довго тривати не могло. Революції, організовані багатими людьми, приносили тільки розчарування. Остання ж революція призвела до кровопролиття та загибелі невинних людей. Тому саме зараз потрібно задуматися, громадянами якої країни ми є. Чи це та Україна, про яку мріяв Шевченко? Малоймовірно. І хоч як нам не прикро це визнати, але старшому поколінню важко щось тут змінити. Та й серед теперішньої опозиції не видно лідерів, на яких можна було б

покластися. Тому вся надія на молоде покоління, яке виросло за 22 роки незалежності і не зіпсоване комуністичним режимом. Вони були на Майдані, а деякі з них загинули за волю України. Це сучасні крутянці. І тому є надія, що Україна таки стане по-справжньому незалежною й по-справжньому українською. І коли як не зараз нам треба просити Бога, щоб він нам дав єдності, розуму та сили подолати ці випробування й гідно відсвяткувати 200-річний ювілей нашого великого пророка Тараса Шевченка.

**Олег Керницький
м.Рамона,
штат Каліфорнія**

МЕНІ ЗДАЄТЬСЯ, ЩО Я ЗНАЛА ЇХ КОЖНОГО ОСОБИСТО

Я родом зі Львова, але вже майже 18 років живу в Америці, проте душа моя все одно в Україні. Сьогодні Україну, її небесних героїв не оплакує тільки той, хто не має серця. Можливо, мій біль тут, на американській землі, гостріший, тому що я майже три тижні простояла-пропрацювала-проспівала-пронадіялась з сотнями тисяч українців безпосередньо в Києві, на Майдані. За фахом я медичний працівник. Наприкінці грудня, почувши, що Майдану потрібні ліки, дезинфікуючі, знеболюючі матеріали, терміново напакувала цілу валізу тих медикаментів і речей першої необхідності, які можна було провезти й полетіла до Києва. Хтось бачив ті безсмертні кадри новорічної ночі 2014 року, коли півмільйонний Майдан співав український національний гімн, по телевізору чи на Youtube, я ж пережила ті незабутні миттєвості сама, власним серцем, й ніколи їх не забуду.

Я мешкала у своїй родині, пригадую, як одного разу тільки вийшовши із підземки, почула, що на Майдані співають гімн. Багато людей, які йшли поряд зі мною, але вже не встигали піднятися сходами на поверхню, враз зупинилися, поклали долоні на груди, де б'ється серце, й почали співати разом з Майданом. І це були звичайні люди, які почали вчити слова свого національного гімну лише в листопаді 2013 року. Я була свідком, як там, на Майдані, народжувалася нова політична нація – українці. Можливо, тому, коли дивлюся на тих молодих і зовсім ще юних хлопців, які загинули на Майдані, мені здається, що я знаю кожного з них, бо стояла з ними в холодні січневні дні. І серце від безсилля, що не можу їм вже більше нічим допомогти, болить ще сильніше. Вічна пам'ять їм і вічна слава!

З великою повагою до вашої газети,

**Надія Лотоцька
Нью-Йорк**

ПОРА ПОЧАТИ ЧИСТИТИ НАШУ УКРАЇНУ ВІД НАКИПУ

Шановна редакціє!

Надсилаю вам чек за передплату на 2014 рік. Газета дуже цікава й дуже потрібна. Мрію, щоб вона поширювалася в Україні, там вона необхідна, як кисень.

Дякую за аналіз подій на Майдані. Але чому керівники опозиції постійно відставали від майданівців, втягувалися в порожні переговори з диктатором?! Така кількість людей не може бути бездіяльною: особистий

тиск на кожного депутата, і в Раді, і вдома, і в округах. В областях створювати Народні ради, контролювати роботу органів влади (переобрати голів Рад), створювати загони Самооборони або краще Народну гвардію. Треба обрати штаб Майдану і на віче обрати головного отамана або гетьмана. Скільки нам можна заглядати в чужі шибки – у нас же були свої автентичні назви. Навіщо нам усі ці спікери, прем'єри, президенти, омбудс-

мени... Ми ж не мавпи, у нас є своя мова і свої назви. Треба починати чистити нашу Україну від усього цього накипу. Але найперше треба подолати хабарництво й злочинство, які роз'їдають наше суспільство, немов іржа. Словом, роботи багато й важкої роботи...

Бажаю вам подальших успіхів на вашій нелегкій ниві.

З повагою,

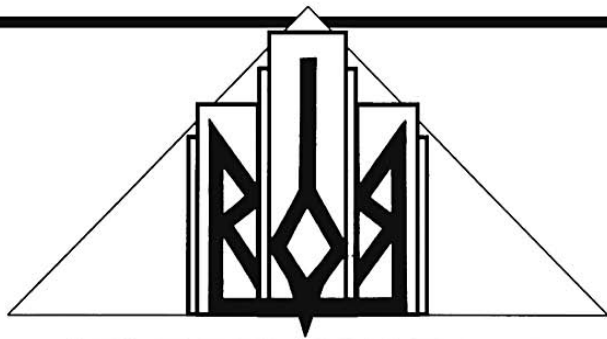
**Володимир Кривоніс
Клифтон, Нью-Джерсі**

Вельмишановні й дорогі редактори!

Прошу прийняти мою щиру подяку за такі гарні побажання з нагоди мого ювілею. Це велика для мене честь отримати привітання від такої шанованої газети. Рівно ж висловлюю вам своє велике признання. Продовжуйте й далі так правдиво й сміливо редагувати неперевершену «Нову газету».

**З великою пошаною,
Володимир Процик
Нью-Йорк**

SELF RELIANCE (NJ)
FEDERAL CREDIT UNION

САМОПОМІЧ (Н.Дж.) Федеральна Кредитна Спілка

PRINCIPAL OFFICE
851 ALLWOOD ROAD
Clifton, NJ 07012
(973) 471-0700

BOTANY VILLAGE OFFICE
237 DAYTON AVE.
CLIFTON, NJ 07011
(973) 772-0620

Toll Free:
1-888-BANK UKE
www.bankuke.com

Business Loans from 4.50% APR*
Car Loans from 0.99% APR*
Second Mortgage Fixed from 3.00% APR*
up to \$150,000 No closing costs
Please contact our loan department
973-471-0700, ext. 17 or 20
* Rates are effective May 20, 2013 and are subject to change without notice.

Реквієм пам'яті - Небесній Сотні

У суботу, 1 березня, біля церкви Святого Миколая в Пасейку наша громада буде вшановувати пам'ять світлич бійців Небесної Сотні.

Прийдіть і запаліть свічку пам'яті за кожного загиблого на Майдані.

Просимо принести з собою свічку, яку можна буде залишити на сходах церкви.

Реквієм розпочнеться одразу після Служби Божої.

Служба Божа - о 5 годині.

Реквієм - о 6 годині.

Requiem for Heaven's Hundred

On Saturday, March 1, our community will be honoring fallen Ukrainian heroes of Heaven's Hundred at the steps of main entrance to St. Nicholas Ukrainian Catholic Church in Passaic.
(217 President Street)

АДВОКАТ СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Нещасні випадки, травми
- ◆ Заповіти, трасти, розлучення

33 West 19 Street, New York, NY, 115-10 Queens Blvd., Forest Hills, NY
Тел.: 646 - 619 - 1123, 718 - 785 - 0472

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР PALLADA

Заснований 1992

- Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.)
- Грінкарти через працевдавача (Labor Certification)
- Оформлення документів для Візового Центру (NVC)
- Оформлення документів для вигравших у лотереї DV
- Отримання дублікату вигравшу у лотереї DV
- Візи нареченого або нареченої (K1)
- Робочі візи строком до шести років (H1B)
- Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94)
- Продовження терміну перебування та зміна віз

- Довіреності та заяви
- Апостиль
- Нотаріус
- Травел паспорти для володарів грінкарт
- Натуралізація
- Громадянство
- Переклади документів
- Запрошення для тимчасового візиту в США

За інформацією відносно робочих годин
або для призначення Вашого візиту
просимо дзвонити за номером (212) 387-8683

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net

La MaMa Експериментальний Театр та Яра Мистецька Група представляють:

Капітан Джон Сміт іде в Україну

27 лютого –
9 березня
2014

В 1607 капітан Джон Сміт заснував Джаймстаун,
перше поселення Європейців в Америці.
Але ще 1603-го він був у... Коломиї

режисер: Вірляна Ткач

виконавці: Боб Голман,
Сузан Гванг
та Юліан Китасти

четверги, п'ятниці та суботи о 7:30
Неділями 2:30
\$18, \$13 студенти та сеніори

La MaMa First Floor Theatre 74 East 4th St, New York (212) 475-7710, lamama.org

"Нова газета" -
український громадсько-політичний тижневик.
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
Видавець і головний редактор -
Валентин Лабунський
Власний кореспондент у США -
Катерина Кіндрас
Власний кореспондент в Україні - Василь Туглук
Дизайн - Ukrainian Media Group, Inc.

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
718-275-2503, 917-324-0359
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
Інтернет сторінка: WWW.NOVA.GAZETA.INFO

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York.
Publisher and editor-in-chief -
Valentyn Labunsky
Correspondent in USA -
Kateryna Kindras
Correspondent in Ukraine -
Vasyl Tuhluk
Design - Ukrainian Media Group, Inc.

The publisher may not have the same standpoints
with the author of a printed material.
Authors of printed materials are fully responsible
for the content of their commercial Ads
Editorial Office:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Advertising Department: Tel.: 917-324-0359
E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com
Website: WWW.NOVA.GAZETA.INFO
Ціна договірної

Користайте тепер -
ціни на нерухомостях низькі,
а відсотки та умови на мортгеджах вигідні!

Звертайтеся до Кредитівки Самопоміч Нью Йорк

3.45%*

незмінний відсоток -
15-ти річний термін

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

Головне бюро: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Вигідно росташовані філії:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636 ❖ **UNIONDALE:** 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097 ❖ **ASTORIA:** 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458 ❖ **LINDENHURST:** 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

*Потрібно 20% завдатку; 1-4 родинний дім для вжитку домовласника; без нараховування точок (no points); немає штрафу за передчасне сплатення позички; 180 місяців до сплати; \$1,000 позичка коштує \$7.12. Відсотки на позичку можуть змінитись в будь-який час без попереднього повідомлення.